

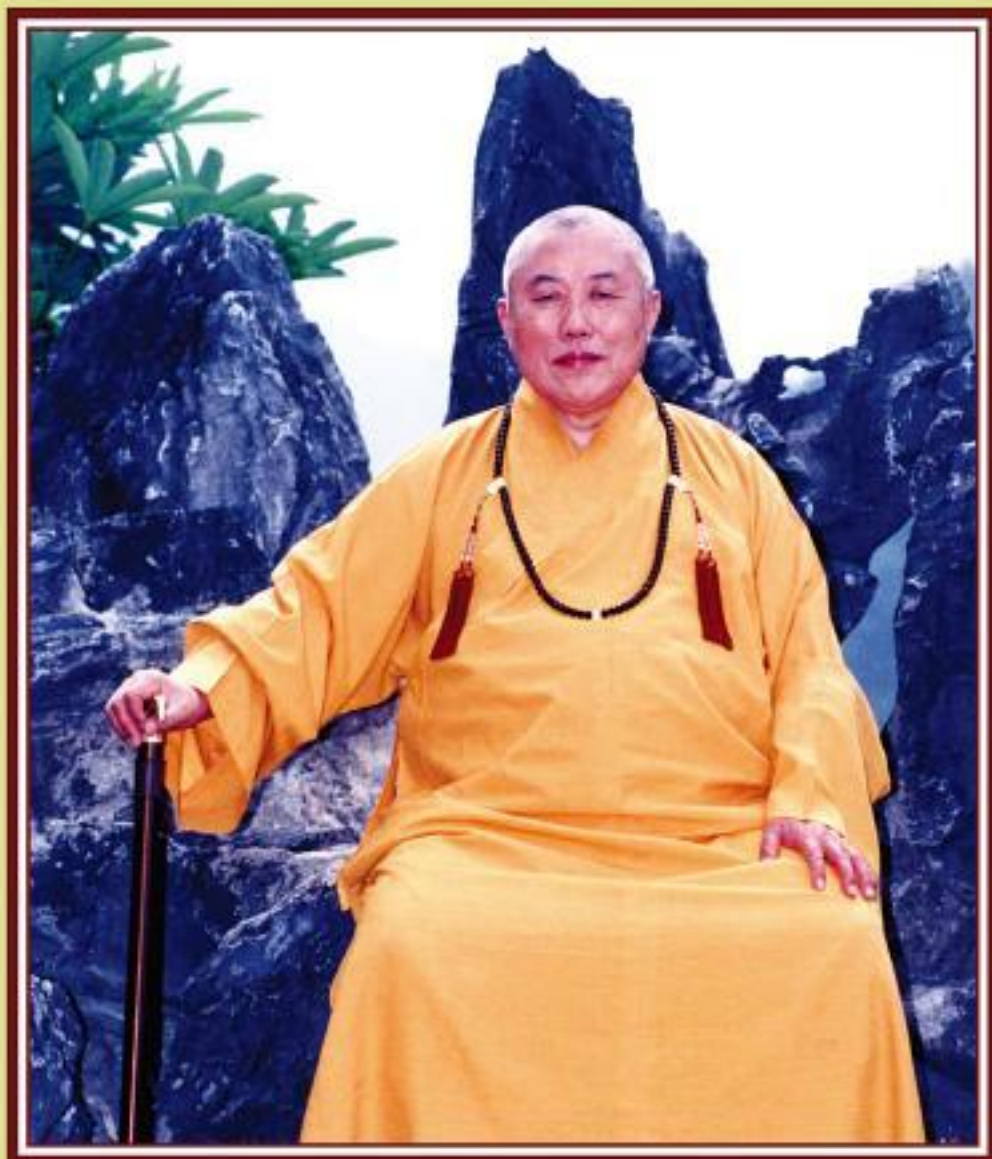
***PHÁP NGŨ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC VÀ
DẶN DÒ KHAI THỊ CHO CHÚNG SANH***

LÃO HOÀ THƯỢNG DIỆU LIÊN

(TẬP 1)

**Pháp tướng của lão Hòa thượng
thượng Diệu hạ Liên**

Người nhân đức thấy nghe
Kính xin cùng phát tâm
Muôn kiếp không uổng phí
Không thể cứ chần chừ

Nguyện lớn thứ 49 của lão Hòa thượng Diệu Liên

Phàm tất cả ai đã từng thấy qua mặt tôi,
nghe qua pháp của tôi,
cho đến nghe qua danh hiệu của tôi,
tôi đều phải độ cho họ cùng
sinh về Tây Phương. Nếu đời này người đó
không thể sinh Tây Phương,
tôi chắc chắn sẽ quay lại hóa độ,
cho đến khi nào họ sinh được về
Tây Phương mới thôi!

PHÁP NGŨ CỦA LÃO HÒA THƯỢNG DIỆU LIÊN:

Tôi muốn cạnh tranh với Quan Thế Âm Bồ Tát, Quan Thế Âm Bồ Tát có ba mươi hai ứng thân, tương lai tôi cũng phải có ba mươi hai hóa thân, không chỗ nào là không ứng hiện; Quan Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi, cứu thoát tất cả khổ nạn, tôi cũng phải đại từ đại bi, cứu thoát tất cả khổ nạn. Phật A Di Đà phát bốn mươi tám nguyện lớn, tôi phải phát thêm nguyện lớn thứ bốn mươi chín, thu giữ tất cả chúng sinh sanh về cõi Phật của tôi. Người làm cha luôn hy vọng con mình có thể giỏi hơn mình mà! Đấng cha lành Di Đà cũng hy vọng tôi giỏi hơn Ngài đó!

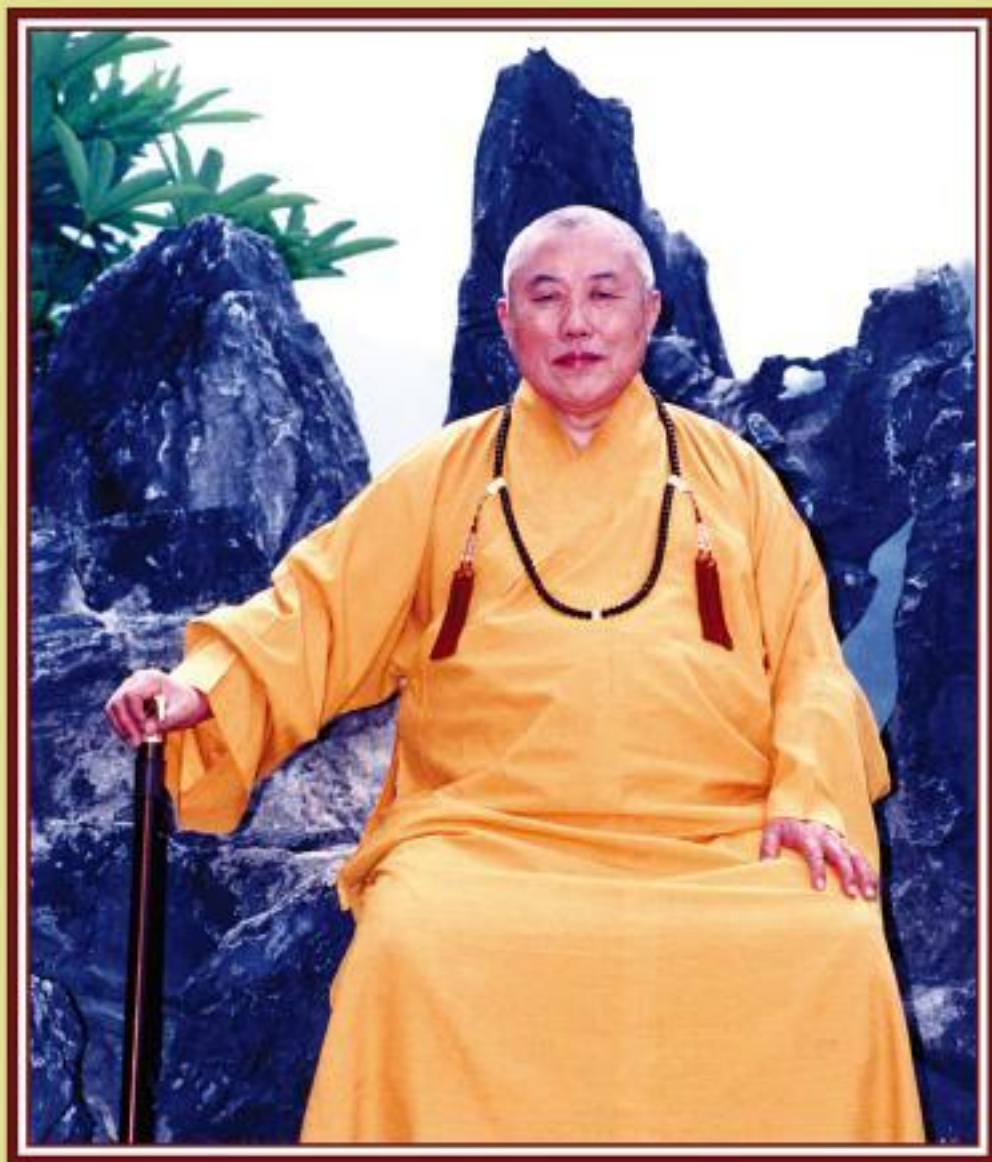
***PHÁP NGŨ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC VÀ
DẶN DÒ KHAI THỊ CHO CHÚNG SANH***

LÃO HOÀ THƯỢNG DIỆU LIÊN

(TẬP 1)

**Pháp tướng của lão Hòa thượng
thượng Diệu hạ Liên**

Người nhân đức thấy nghe
Kính xin cùng phát tâm
Muôn kiếp không uổng phí
Không thể cứ chần chừ

Nguyện lớn thứ 49 của lão Hòa thượng Diệu Liên

Phàm tất cả ai đã từng thấy qua mặt tôi,
nghe qua pháp của tôi,
cho đến nghe qua danh hiệu của tôi,
tôi đều phải độ cho họ cùng
sinh về Tây Phương. Nếu đời này người đó
không thể sinh Tây Phương,
tôi chắc chắn sẽ quay lại hóa độ,
cho đến khi nào họ sinh được về
Tây Phương mới thôi!

PHÁP NGŨ CỦA LÃO HÒA THƯỢNG DIỆU LIÊN:

Tôi muốn cạnh tranh với Quan Thế Âm Bồ Tát, Quan Thế Âm Bồ Tát có ba mươi hai ứng thân, tương lai tôi cũng phải có ba mươi hai hóa thân, không chỗ nào là không ứng hiện; Quan Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi, cứu thoát tất cả khổ nạn, tôi cũng phải đại từ đại bi, cứu thoát tất cả khổ nạn. Phật A Di Đà phát bốn mươi tám nguyện lớn, tôi phải phát thêm nguyện lớn thứ bốn mươi chín, thu giữ tất cả chúng sinh sanh về cõi Phật của tôi. Người làm cha luôn hy vọng con mình có thể giỏi hơn mình mà! Đấng cha lành Di Đà cũng hy vọng tôi giỏi hơn Ngài đó!

GIỚI THIỆU SƠ LƯỢC VỀ LÃO HÒA THƯỢNG THƯỢNG DIỆU HẠ LIÊN

Lão Hòa thượng khai sơn chùa Linh Nham Sơn ở Đài Loan—thượng Diệu hạ Liên, sinh vào ngày mùng ba tháng ba âm lịch năm Dân Quốc thứ 11 (năm 1922) tại huyện Sào, thuộc tỉnh An Huy, Trung Quốc, ngài đầy đủ thiện căn, dung nghi tướng mạo phi phàm. Chín tuổi ngài xuất gia, hai mươi tuổi sau khi thọ cụ túc giới tại núi Bảo Hoa ở Nam Kinh, liền đến ngay chùa Linh Nham Sơn ở Tô Châu tham học, lấy Tịnh tông làm chỗ quy y. Đến năm hai mươi tám tuổi, vì sự nghiệp hoằng hóa chúng sanh mà ngài đến Hương Cảng, do cảm khái sự vô thường và khổ nạn của cuộc đời nên liên tục nhập thất tại núi Đại Tự (tên tiếng Anh: Lantau

Island) và núi Thanh (tên tiếng Anh: Castle Peak) lâu đến hai mươi năm. Trong khi nhập thất, ngoài việc đọc *Đại Tạng Kinh* và niệm Phật, ngài còn kiên thành thực hành tu pháp Bát Chu Tam Muội được hai mươi lần, mỗi lần định kỳ là chín mươi ngày. Trong lúc tu trì pháp này thì ngày ăn một bữa, không ngồi không nằm, hoặc kinh hành niệm Phật, không thì lạy Phật, ngày đêm tinh tấn, thề chứng được Niệm Phật Tam Muội. Kiểu tu hành khổ hạnh khó hành cao tột này, nếu là người bình thường thì cả đời dù thực hành được một lần cũng khó, mà lão Hòa thượng lại dùng đạo tâm kiên trì khổ hạnh trác tuyệt của mình tu được đến hai mươi lần, thực là khiến cho người người kính ngưỡng tán thán!

Từ trước đến nay, sở dĩ người ta hay nghe

điền lão Hòa thượng tu pháp Bát Chu Tam Muội mười lần là vì ngài không muốn danh tiếng của mình vượt qua tiền nhân hiền thánh đi trước, cho nên mới công khai với bên ngoài như vậy. Lão Hòa thượng trước giờ chưa từng phô trương mình chứng đắc được cảnh giới gì, chính là vì muốn đệ tử của ngài tu hành trung thực. Lão Hòa thượng nhấn mạnh rằng: “Nếu đời này tôi có cái gì để các vị học hỏi, đó chính là bốn chữ ‘giữ phận an ngu’ thôi.” Từ bốn chữ này, chúng ta có thể thấy được sự tu trì và phong thái chân thật của một vị cao tăng.

Sau khi đến Đài Loan định cư năm Dân Quốc 70 (tức năm 1981), vì muốn hoằng dương đạo phong niệm Phật trì giới và sự chân thật tu hành của tổ sư Ấn Quang chùa Linh Nham Sơn ở Đại Lục (Trung Quốc), đồng

thời phát huy dẫn dắt những người trẻ tuổi có chí để tiếp nối huệ mạng của Phật, năm Dân Quốc 75 (năm 1986), dưới sự hộ trì của chư vị thiện tín gần xa, ngài đã cho xây cất chùa Linh Nham Sơn Đài Loan tại thị trấn Phố Lý, thuộc huyện Nam Đầu. Sau đó, do đáp ứng sự khẩn thiết mời thỉnh của tín chúng ở hải ngoại, ngài cho xây dựng những chi nhánh đạo tràng chùa Linh Nham tại các nước Mỹ, Canada và Úc.

Trong nhiều năm ròng rã, lão Hòa thượng dốc sức trong việc hoằng dương pháp môn Niệm Phật, gặp duyên thì “khuyến người niệm Phật” ngay, thấy người có căn cơ thích hợp thì “khuyến khích xuất gia”, từ bi phổ độ, giáo hóa chúng sanh ở cả Trung Quốc lẫn nước ngoài. Ngài lại lập nguyện độ hai trăm vạn tăng chúng, hướng dẫn cho toàn dân đồng tu Tịnh

nghiệp, nguyện biến thế giới này thành Phật quốc. Hạnh nguyện của ngài to lớn, không rời bỏ chúng sanh, thực đúng là người lèo lái con thuyền Linh Nham từ bi, là vị đại Đạo sư tiếp dẫn chúng sanh thoát khổ được vui.

Ngày 22 tháng 05 âm lịch năm Dân Quốc thứ 97 (tức năm 2008), lão Hòa thượng thân không có bệnh khổ, an lành mà thị tịch. Tuổi đời ngài thọ 88, tuổi tăng thọ 68. Cảnh giới niệm Phật của lão Hòa thượng rất sâu diệu khó lường, đã vượt ra khỏi sự bao vây trùng điệp của cõi năm trược, then chốt sanh tử ngài đến đi tự tại không vướng ngại, người phàm không thể nào đo lường được, nên trước khi viên tịch ngài nói rằng: “Tôi tự mình niệm Phật, tự mình đi Tây Phương, đến Tây Phương quyết định sanh vào Thượng Phẩm Thượng

Sanh, không phải chờ mọi người đến trợ niệm rồi mới đi. Tôi muốn đi thì đi, muốn đến thì đến, nhưng đều chẳng rời xa mọi người đâu.”

Lão Hòa thượng từ bi vô tận, ngoài việc học hỏi bốn mươi tám nguyện lớn của đấng cha lành Di Đà, lại phát thêm nguyện lớn thứ bốn mươi chín, thề khiến cho tất cả chúng sanh đều được trở về quê nhà Cực Lạc, chúng ta gặp được nhân vật kiệt xuất cự phách của Liên tông này, thật quá là may mắn và vinh hạnh biết bao! Lão Hòa thượng tuy đã viên tịch, nhưng đại nguyện của ngài thì vĩnh viễn muôn đời hộ niệm cho chúng sanh, nếu mọi người có thể đọc những lời khai thị của ngài, y theo lời chỉ dạy mà vâng làm, thì tức là thực sự gần gũi và đi theo ngài rồi.

Nguyện cho tất cả chúng đệ tử chùa Linh

Nham đều cẩn trọng tuân theo lời dạy của thầy, nghiêm cẩn giữ gìn quy giới, nắm giữ tổ ấn tông phong, nêu cao cờ chánh pháp. Hãy lấy chí của thầy làm chí của mình, hãy gánh vác lấy gia nghiệp của Như Lai, hoằng dương đại pháp môn Tịnh Độ, tiếp nối pháp duyên của những chúng sanh được độ, khiến cho tất cả chúng sanh đều có thể dự phần vãng sanh Tây Phương Cực Lạc!

MỤC LỤC

**DẶN DÒ KHAI THỊ VÀ GIẢI ĐÁP THẮC
MẮC CHO CHÚNG SANH CỦA LÃO HÒA
THƯỢNG THƯỢNG DIỆU HẠ LIÊN (TẬP 1)**

□ LÀM QUEN VỚI LÃO HÒA THƯỢNG / 1

□ MỞ RỘNG CỬA NHƯ Ý / 13

□ NÂNG CAO TÂM NGƯỜI TU ĐẠO / 51

□ KHỞI PHÁT TRÍ TUỆ BÁT NHÃ / 87

LÀM QUEN

VỚI

LÃA HÒA

THƯỢNG

Tại sao lão Hòa thượng phát thêm nguyện thứ 49?

Phật A Di Đà có 48 đại nguyện, sở dĩ tôi phát nguyện thứ 49 là vì trong Kinh Di Đà có vị bồ tát hiệu là Thường Tinh Tấn, vị bồ tát này có lòng đại từ đại bi vô tận, bồ tát nếu tự lợi cho mình đương nhiên là không nghĩ ngợi, mà độ người cũng là không nghĩ ngợi; có khi vì độ một chúng sanh, mà phải lên trời hay xuống địa ngục, qua trăm ngàn kiếp vẫn không từ bỏ, mãi đến khi được độ thoát mới thôi. Bởi nhân duyên này mà tôi phát nguyện thứ 49.

Lão Hòa thượng muốn cạnh tranh với ai vậy?

Tôi muốn cạnh tranh với Đức Quan Thế

Âm Bồ Tát, Đức Quan Thế Âm Bồ Tát có ba mươi hai ứng thân, trong tương lai tôi cũng muốn có ba mươi hai hóa thân, chỗ nào cũng linh nghiệm; Quan Thế Âm Bồ Tát đại từ đại bi, cứu tất cả khổ nạn, tôi cũng muốn đại từ đại bi, cứu tất cả khổ nạn. Phật A Di Đà phát 48 nguyện, tôi thậm chí muốn phát 49 nguyện, nhiếp thu tất cả chúng sanh tới cõi Phật của tôi. Làm cha dĩ nhiên muốn con mình khá hơn mình! Từ phụ Di Đà cũng hy vọng tôi giỏi hơn Ngài!

Quý vị có biết lão Hòa thượng có hai đại nguyện không?

Tôi có hai đại nguyện chủ yếu là:

- 1-Khuyên người niệm Phật;
- 2-Khuyến khích người xuất gia.

Quý vị có biết đại nguyện thứ 49 của lão Hòa thượng không?

Hễ những ai gặp qua mặt tôi, nghe qua pháp tôi, thậm chí nghe qua danh hiệu của tôi, tôi cũng muốn độ họ cùng vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc Thế Giới; nếu họ không được vãng sanh Tây Phương kiếp này, tôi nhất định lại đến để hóa độ cho tới khi nào họ được vãng sanh Tây Phương thì thôi.

Quý vị có biết là Diêm Vương cũng muốn theo lão Hòa thượng xuất gia không?

Hình như Diêm Vương đã từng nói với tôi như vậy: "Lão Hòa thượng ơi! Người nói xuất gia có hai loại: một loại là rời khỏi nhà của cha mẹ mà đến tu hành ở chùa chiền, còn một loại là sanh nơi Thế Giới Cực Lạc,

rời khỏi căn nhà luân hồi. Người không phải muốn độ hai triệu người xuất gia chăng? Diêm Vương tôi được coi là một trong hai triệu người đó không?” Tôi nói: “Được! Được! Hoan nghênh!”

Lão Hòa thượng muốn đi du lịch chỗ nào vậy?

Trong cõi Ta Bà này đâu có chỗ nào đáng để đi du lịch đâu? Đợi đến lúc tôi được sanh nơi Thế Giới Cực Lạc, có Thần Túc Thông (loại thần thông mà đi đâu cũng được) thì lúc đó mới du ngoạn đạo tràng khắp pháp giới mười phương, đánh lễ chư Phật, kính lễ các vị Đại Bồ tát. Đến lúc đó, mời mọi người hãy tấp nập đi theo lão Hòa thượng tôi!

Quý vị có biết hiện giờ lão Hòa thượng muốn làm gì không?

Hiện giờ tôi muốn mua đất, có đất mới xây dựng được Đại Tùng Lâm tu học mới có cao tăng, cao tăng nhiều mới có thể quảng độ chúng sanh; giống như quốc gia có trường học tốt mới có nhân tài giỏi.

Lão Hòa thượng thường hay nói gì với Đức Quan Thế Âm Bồ Tát?

Tôi chỉ nhờ cậy duy nhất có Đức Đại Từ Đại Bi Quan Thế Âm Bồ Tát! Tôi phát đại nguyện muốn xây cất đại đạo tràng, muốn độ người xuất gia để tiếp nối dòng dõi tăng ni, chủ trì Phật pháp, quảng độ chúng sanh.

Trong một tương lai không xa tại Đài Loan, tôi muốn độ hai triệu người dân xuất

gia, để chuyển hóa nước Đài Loan thành một nước Phật, năm châu lớn thành Tịnh độ, cầu xin Bồ Tát hãy hộ trì tôi sau này tất cả được thành tựu.

Quý vị có biết tinh thần xây cất đạo tràng quên mình vì người của lão Hòa thượng không?

Xây cất đạo tràng, tuy rằng cá nhân tôi hơi chịu cực, đồng thời cũng cản trở sự tu trì của tôi, nhưng nghĩ lại, nếu hàng chục triệu người được phước báo, được giải thoát thì cũng đáng thôi!

Quý vị có muốn tám giây bảo đảm là lão Hòa thượng sẽ dẫn quý vị đi Tây Phương Cực Lạc không?

Chỉ cần quý vị đến chùa Linh Nham Sơn mà thật thà niệm Phật, trì giới, lão Hòa thượng sẽ dẫn quý vị đi Tây Phương.

Tại sao lão Hòa thượng muốn làm một người giống như “Người đàn bà lưỡi dài” (ý chỉ người nói nhiều hay nhiều chuyện) vậy?

Những chuyện tôi muốn nói thật là rất nhiều, nói tới chừng nào miệng khô lưỡi ráo tôi cũng vẫn muốn nói; thậm chí những lỗ chân lông toàn thân đều là miệng cũng khó mà nói cho hết! Cho dù quý vị có chê tôi hay lải nhải, tôi vẫn cứ nói. Tôi phải nói!

Tôi phải nói cho đến khi nào mà quý vị có thể y giáo phụng hành mới thôi, tôi phải nói tới khi nào Phật A Di Đà đến đón quý vị mới có thể ngưng nghỉ!

Quý vị có biết lão Hòa thượng cũng rất “tham lam” không?

Lão Hòa thượng cũng có lòng tham rất lớn—đó là muốn độ đến hai triệu người xuất gia! Đúng là tôi muốn “tham”, hy vọng quý vị cũng tham được như lão Hòa thượng, nhưng không được tham pháp thế gian mà phải tham pháp xuất thế, như thế thì Phật quả sẽ trọn vẹn.

Lão Hòa thượng có gì không yên tâm?

Quý vị lên núi tôi rất mừng, nhưng tôi cảm thấy không yên tâm một khi quý vị xuống núi. Mong rằng quý vị sẽ trở lại, không những trở lại mà độ thêm được vô lượng chúng sanh khác cùng đến; tôi sẽ yên tâm khi tất cả chúng sanh đều được độ hết!

Quý vị có biết chiêu bài câu cửa miệng của lão Hòa thượng là gì không?

Chúc mọi người mạnh giỏi, chúc quý vị cùng sanh về Tây Phương!

Lão Hòa thượng có tự cho là mình rất hay không?

Chùa Linh Nham Sơn được xây cất một cách hoàn hảo được như vậy là nhờ quý vị

thiện nam tín nữ nể mặt công đức của Tam Bảo, cùng nhau phát tâm ủng hộ mà thành tựu, chớ không hề là do lão Hòa thượng tôi rất hay, rất giỏi; tôi chỉ là trông nom chùa Linh Nham Sơn này, giữ gìn sạch sẽ tươm tất mà thôi, để chúng sanh được hưởng lợi ích. Quý vị hãy về đây mà hưởng thụ nhé!

Quý vị có biết mồ hôi của lão Hòa thượng không hôi không?

Tại vì tôi ăn chay đã là sáu mươi chín năm rồi, không những máu thịt là chay mà ngay cả xương cốt cũng là chay, thì dĩ nhiên là mồ hôi sẽ không hôi. Nếu quý vị có thể ăn chay trường thì mồ hôi quý vị cũng sẽ không hôi đấy!

Quý vị có biết chuyện vui nhất của lão Hòa thượng là chuyện gì không?

Bản nguyện của tôi là phải độ hết chúng sanh toàn Đài Loan và toàn thế giới, cho đến tất cả mọi chúng sanh trong toàn pháp giới đều cùng sanh Tây Phương, cho nên tôi nghĩ trong tương lai lúc tôi vãng sanh Tây Phương, Phật A Di Đà chắc chắn là đến rước tôi và nói với tôi: “Nhân giả Diệu Liên, cảm ơn con! Nhờ sự chỉ dẫn của con mà Thế Giới Cực Lạc của ta có thêm rất nhiều bồ tát, hoa sen trong ao Thất Bảo của ta sắp đầy chật hết rồi!”. Lúc đó là lúc tôi vui mừng nhất!

MỞ RỘNG

CỦA NHƯ Ý

Người trong nhà nếu vì ác duyên gặp nhau phải làm sao?

Cha con, mẹ con tánh tình không giống nhau, cách suy nghĩ cũng tương phản, mọi người vì nghiệp chướng ác mà tụ hợp lại với nhau, có oán mà không thể rời nhau được, thật là rất khổ! Nhưng học Phật rồi phải hiểu rõ là vạn sự đều theo nhân duyên mà thay đổi, hãy cố gắng khi điều trái nghịch đến thì thuận tâm mà đón nhận, cố gắng niệm Phật hồi hướng, thì sẽ có thể hóa giải duyên ác thành duyên lành.

Muốn cầu sinh được con gái tốt thì có cách nào tốt?

Nếu quý vị muốn cầu sinh được con gái tốt thì hãy niệm Quan Thế Âm Bồ Tát cho

nhiều, Bồ tát này có cầu ắt có linh ứng, sẽ tặng cho quý vị một đứa con gái đoan trang có phước đức, người ta vừa nhìn thấy đã yêu thích kính trọng; nếu không thì sẽ sinh ra đứa con gái hồng nhan nhưng bạc mệnh, người ta chỉ có yêu chứ không có kính, vậy thì không tốt đâu!

Bằng cách nào mà để lại tiền cho con cái?

Thay thế con cái làm công đức—cúng dường Tam Bảo, làm việc thiện, đây mới là thật sự để lại tiền cho con cái. “Gia đình nào mà có làm việc thiện nhiều thì sẽ có nhiều niềm vui”, con cháu đời đời kiếp kiếp sẽ đều được tốt lành, cho nên không thể quên tích góp làm nhiều việc thiện.

Làm sao được giàu sang?

Muốn giàu thì phải tùy sức mà bỏ thì, kiếp này được giàu là tại kiếp trước có tu, muốn duy trì sự giàu có thì phải tiếp tục bỏ thì. Muốn sang thì phải giữ gìn phẩm cách tôn kính người ta, quý vị muốn sang mà coi người ta rất đê tiện, trong lòng quý vị không có hạt giống của sang, thì làm sao sang được? Quý vị tôn kính người ta thì người ta cũng tôn kính quý vị trở lại mà!

Làm cách nào để mẹ chồng và con dâu hòa thuận với nhau?

Con dâu phải nghĩ rằng: mẹ chồng đã có công nuôi dưỡng chồng mình, bây giờ giao con trai cho mình, tôi phải cảm ơn bà ấy mới đúng; phải hiếu thảo với mẹ chồng như mẹ ruột vậy. Người làm mẹ chồng phải nghĩ

rằng: người ta cũng phải nuôi con gái đến lớn rất cực khổ, gả tới gia đình mình, chăm sóc con trai giùm cho mình, tôi cũng phải cảm ơn con dâu mình mới đúng chứ; phải thương con dâu như con gái mình. Đôi bên phải cảm ơn lẫn nhau.

Làm sao là thật sự hiếu thảo cha mẹ, từ bi con cái?

Gởi con cái vào chỗ an lạc để cho chúng được vĩnh viễn thoát khỏi khổ luân hồi mới là từ bi với con cái. Cố gắng cùng niệm Phật chung với cha mẹ để cầu sanh Tây Phương, được an lạc vĩnh viễn mới là thực sự hiếu thảo với cha mẹ. Phạm phu thế gian làm sao mà biết được loại đạo hiếu này!

Tiền bạc có thể để dành cho con cái được không?

Tục ngữ có câu: “Nuôi con mà được hơn cha thì còn muốn tiền làm chi? Nuôi con mà không bằng cha thì muốn tiền để làm gì nữa?”. Nếu con quý vị có khả năng hơn quý vị thì để dành tiền cho nó là chuyện thừa; nếu con quý vị không bằng quý vị (như A Tẩu, con Lưu Bị đời Hán) mà không biết xài tiền thậm chí lấy tiền mà tạo nghiệp tội, vậy thì để dành tiền cho nó ngược lại sẽ trở thành hại nó.

Quý vị có đáng làm trâu làm ngựa cho con cháu không?

Quý vị cứ nghĩ con cháu mình hiếu thảo

là đáng rồi phải không? Chuyện đó không tin cậy được đâu! Không chừng quý vị vì tội nó mà tạo ác nghiệp, sau này còn phải chịu ác báo, như vậy thì oan uổng quá! Chỉ có ra sức niệm Phật tu hành rồi dùng công đức đó hồi hướng cho tội nó mới là thực sự lợi ích cho bản thân mình và cho con cháu nữa.

Có thể sửa đổi vận mệnh được không?

Phật pháp cho rằng mệnh không cố định, có thể sửa được. Tuy quý vị có mạng tốt, nhưng nếu làm một chuyện thất đức, mạng tốt sẽ không còn nữa; nếu mạng không tốt, nhưng làm được những việc công đức, mạng xấu sẽ trở thành mạng tốt. Bởi vậy, lúc nào cũng phải tu nhân tốt, nuôi mạng tốt, tội kỵ tu ác nhân sẽ trở thành mạng xấu!

Quý vị có biết lợi dụng thời gian mà tu hành không?

Nếu quý vị lấy thời gian coi ti vi, tới và rời sở làm, ngồi xe, đi bộ mà niệm Phật, lấy thời gian đọc sách ngày thường mà đọc kinh Phật, tu hành như vậy là đủ rồi, ai nói không có thời gian rảnh rỗi vậy?

Làm sao chúc phúc con cái được trăm năm hạnh phúc?

Khi quý vị gả con gái hay cưới con dâu về, nếu có thể nấu đồ chay cúng đãi, không sát sinh hại mạng động vật, thì chúng sẽ được trăm năm hạnh phúc. Hy vọng quý vị hãy lấy lòng từ bi như vậy để chúc phúc con cái được trăm năm hạnh phúc.

Tại sao quý vị sanh được một đứa con như quý đời nợ?

Ai biểu quý vị kiếp trước lương gạt tiền của nó mà phải thiếu nợ nó, bởi vậy mới sanh ra đứa con nghịch tử phá gia; nếu kiếp trước quý vị có bố thí nhiều thì quý vị sẽ sinh được con cái đền ơn, trả nợ, làm cho quý vị phát tài, gia đình hưng vượng.

Làm thế nào mà tránh khỏi người nhà sanh ly tử biệt?

Phật pháp có tình người nhất, chỉ cần cả nhà quý vị già trẻ đều niệm Phật thì trong tương lai sẽ cùng sanh Tây Phương, vĩnh viễn ở với nhau mà không bị nhận chịu nỗi khổ sanh ly tử biệt, đời đời tu với nhau trong

cùng một cõi mãi đến khi thành Phật đạo.

Quý vị có biết tu phước báo lớn không nhất thiết phải xài tiền không?

Chỉ cần anh dùng cái miệng thiện của anh nói một câu tốt giúp người ta, nhìn thấy người ta làm việc thiện mà phát lòng tùy hỷ, lòng khen ngợi, khiến cho người ta được thành tựu, đều là tu phước báo lớn; thậm chí khuyên người ta phát tâm trồng ruộng phước thì tự mình cũng được phước báo luôn.

Khi chồng ngoại tình thì phải tự xử lý làm sao?

Tình cảm vợ chồng quá tốt thường hay trở ngại việc học Phật; nhưng nếu không có tình cảm thì như kẻ thù với nhau, gia đình đó vốn không giống gia đình, nhân lúc đang

có thể thấu hiểu được sự đau khổ của đời người như vậy, hãy cố gắng niệm Phật để cầu vĩnh viễn thoát khổ. Hơn nữa, mình còn có thể đi nhiều nơi nghe kinh, nghe pháp, nếu chồng cũng không quan tâm thì yên tĩnh và tự do biết bao! Bởi vậy, khi chồng ngoại tình, thì quý vị hãy xem người phụ nữ kia như là “con quỷ thay mình chịu chết” ấy mà!

Làm sao cho tà thần, ác quỷ đừng tới nhà quý vị?

Trong nhà thường vặn máy niệm Phật hiệu, hào quang của Phật chiếu vào thì tà thần, ác quỷ sẽ không dám tới nhà! Không những tà thần, ác quỷ sợ mà ngay cả Diêm Vương chính trực, vô tư cũng không muốn người ta đi gặp mình, ông ta rất thích chúng

ta được gặp Phật A Di Đà.

Muốn tướng mạo đoan chính trang nghiêm không?

Muốn cho tướng mạo tốt đẹp, phải tu Nhẫn Nhục Ba La Mật (không ganh ghét, không nổi giận); gặp người thì mỉm cười, thấy người ta làm việc thiện mà có thể vui mừng khen ngợi; cho đến cúng dường hoa tươi trước hình tượng của Phật và Bồ tát, cũng đều là nhân tu sửa tướng mạo cho đoan chính. Nhưng không được có tính gấp gáp, tướng theo tâm chuyển, phải khoan hồng, đại lượng thì tướng mới trở nên tốt được.

Làm sao lợi dụng máy thu âm để tu hành?

Lợi dụng máy thu âm để nghe Phật hiệu và những cuộn băng giảng kinh pháp thì sẽ được trí tuệ, không còn ngu si mê muội nữa.

Quý vị có biết sự nghèo túng có thể bán đi không?

Muốn bán đi sự nghèo túng thì phải bố thí, sở dĩ nghèo là tại vì kiếp trước hà tiện, hẹp hòi. Bố thí tức là gieo giống, không gieo giống làm sao có thu hoạch? Nói đến công đức bố thí thì cúng dường Tam Bảo là hạng nhất, bởi lẽ Tam Bảo là phước điền lớn nhất của thế gian này, có thể lợi ích tất cả chúng sanh.

Quý vị có muốn diệt nghiệp chướng, tăng phước huệ không?

Thay cho người ta làm việc chịu cực khổ tức là diệt nghiệp chướng của chính mình; dành việc tốt cho người ta làm tức là tăng phước huệ của mình.

Tại sao phải niệm Phật trong khi làm việc?

Nếu không niệm Phật lúc làm việc thì sẽ hay có vọng tưởng, hai người với nhau sẽ tán dóc, uổng phí thời gian! Tại sao không vừa làm việc, vừa niệm Phật thì không những sẽ làm tốt công việc, mà đồng thời cũng được trau dồi phước huệ, một công đôi ba việc, quá tốt rồi còn gì!

Quý vị có biết không cần xài tiền mà sẽ tiêu trừ được tai nạn không?

Niệm một câu Phật hiệu sẽ tiêu trừ được tội nặng của tám tỷ kiếp, quý vị có nghiệp chướng thì hãy cứ liều mình niệm mãi một câu “A Di Đà Phật” là được; anh có khổ nạn thì kêu “Quan Thế Âm Bồ Tát Cứu Khổ Cứu Nạn”, hãy nhất tâm xưng niệm là được rồi.

Quý vị muốn chết một cách tự tại mà không bị ràng buộc không?

Ngoài việc lúc bình thường phải niệm Phật, cũng phải có cái trí tuệ “coi mọi pháp đều là không” thì sẽ không bị danh lợi, địa vị, tiền bạc và tình nghĩa vợ chồng làm cho mê chướng, tới lúc lâm chung thì sẽ chết

một cách tự tại, không ràng buộc.

Quý vị có tin là ngay cả người ăn mày cũng có thể bố thí không?

Kẻ ăn mày nếu có lòng cũng có thể bố thí, ví dụ họ tát nước rửa chén hoặc nước súc miệng sau bữa ăn xuống đất thì cũng có thể bố thí cho đàn kiến, đàn côn trùng. Hái một cây hoa dưới đất cúng Phật với lòng thành kính là phước báo rất lớn; dùng lòng từ bi bố thí cho kiến trùng, phước báo cũng không nhỏ; tại vì Phật là Phật đã thành; kiến, trùng là Phật sẽ thành.

Phải thế nào mới có quan hệ xã hội tốt?

Bỏ tiền, bỏ sức, cứu thế lợi dân, cúng dường Tam Bảo thì có thể kết duyên lành rộng lớn với mọi người. Nếu quý vị có thể tu

Nhẫn Nhục Ba La Mật, đi đâu cũng chịu thiệt thòi, hòa thuận với người ta, vậy sẽ được người ta khen ngợi, kính phục. Đây chính là cách tốt nhất để kết duyên lành với mọi người.

Quý vị có muốn uống một thang thuốc nhiệm màu để giải tất cả độc tố không?

Thánh hiệu Phật, Bồ tát tức là loại thuốc giải độc, trong lòng có ba độc phiền não tham-sân-si, chỉ cần trong lòng có thánh hiệu Phật, Bồ tát, tuy rằng có phiền não, nhưng sẽ không làm những chuyện sát sanh, trộm cướp và tà dâm; giống như độc tố mà có thuốc giải thì sẽ không hại chết người được.

Mất ngủ thì làm sao?

Thật ra ngủ không được cũng là cơ hội để lạy Phật nhiều hơn! Lạy đến khi nào mệt đừ rồi ngã xuống giường, tự nhiên cũng sẽ ngáy ngủ ngon lành. Nếu vẫn không ngủ được, chỉ cần tâm không nghĩ ngợi rối loạn, nằm bình thản trên giường cũng có thể dưỡng thần; sợ nhất là không ngủ được mà lòng lại không bình thản, trở qua lật lại thì đương nhiên sẽ không có được chút tu dưỡng nào. Bởi vậy, phải cố gắng mà điều tâm, dưỡng thần, sau đó là tinh tấn lạy Phật hoặc ngồi thiền, cơ thể sẽ dần trở lại trạng thái bình thường mà có thể ngủ ngon.

Làm sao để có phước, có huệ?

Tại sao một người không phước, không huệ? Là tại vì keo kiệt. Chuyện tốt cho người ta, việc xấu nhận về mình, đây tức là tu phước; biết cái gì thì nói ra hết, vui vẻ chỉ dạy cho người biết, đó chính là tu huệ.

Quý vị có muốn được tuổi thọ dài nhất không?

Chỉ cần thường xuyên niệm Phật A Di Đà cầu sanh Tây Phương, sanh đến Tây Phương sẽ được thọ mạng vô lượng như Phật A Di Đà. Chúng ta chỉ cầu pháp thân được vô lượng thọ, không nên hy vọng cái túi da thịt thúi này của mình (tức thân xác người) được vô lượng thọ, vậy thì sẽ khổ vô

cùng!

Quý vị muốn lòng được thanh tịnh không?

Thường niệm Phật hiệu, diệt bớt thất tình lục dục, dòng nước trong lòng sẽ được trong sạch hơn; lúc tâm vô cùng thanh tịnh sẽ thấy sáng sủa thông đạt, phước huệ cùng lúc đó cũng được đủ đầy rồi.

Quý vị muốn xuất ngoại du học không?

Vậy thì giới thiệu quý vị tới du học nơi Thế Giới Cực Lạc, đây là trường học tốt nhất, Phật A Di Đà là hiệu trưởng, Quan Thế Âm và Đại Thế Chí Bồ Tát là thầy giáo, Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ Tát là bạn học. Cả thầy lẫn hoàn cảnh học đều tốt biết bao!

Quý vị biết dùng cái bàn tính như ý không?

Quý vị biết dùng bàn tính để làm ăn kiếm được nhiều tiền như ý muốn, còn người học Phật sẽ dùng cái bàn tính tu phước huệ, lợi ích chúng sanh, làm công đức, thoát khỏi vòng sanh tử. Đây mới chính là cái bàn tính như ý thật sự có thể khiến cho quý vị luôn luôn được an lạc tự tại. Tại sao quý vị không dùng cái bàn tính như ý này?

Quý vị có biết thời gian nào mình sẽ được vãng sanh không?

Chỉ cần tinh tấn niệm Phật với lòng thành kính thì sẽ biết trước giờ khắc, Phật A Di Đà sẽ nói cho biết là ngày giờ nào đến tiếp dẫn

quý vị.

Nói chuyện với người mà run sợ thì phải làm sao?

Những người không có phước đức, trí tuệ mà nghiệp chướng lại nặng, khi đứng trên khán đài nói chuyện thì hai chân run rẩy, không nói được lời nào hết; vậy thì phải thường xuyên niệm “Quan Thế Âm Bồ Tát”, nghiệp chướng tiêu trừ, phước huệ tăng trưởng thì sẽ giải thoát được cái nỗi sợ uy đức của đại chúng, nói chuyện sẽ được tự nhiên, bởi vì Quan Thế Âm Bồ Tát có biệt hiệu là “Thí Vô Úy Giả” (Vị Bồ tát bố thí sự không run sợ).

Làm sao để khỏi phải trình diện Diêm Vương?

Chỉ có những người luôn biết cảnh giác là mạng người vô thường, thành tâm niệm Phật mới có thể không bị đau khổ lúc lâm chung và khỏi phải trình diện Diêm Vương, bằng không thì không có cách nào mua chuộc được Diêm Vương hết.

Khi xử thế quý vị có biết dùng tình cảm theo luân thường không?

Gặp những người bạc bẽo thì phải đối đãi rộng lượng, nồng hậu; gặp người quá nhiệt tình thì phải đoan trang, chính trực; giống như nước quá nóng thì phải pha thêm chút nước lạnh, nước lạnh rồi thì lại pha thêm chút nước nóng. Làm người không được rời tập thể mà sống một mình, xử thế cũng phải trung dung, quá lạnh lùng hoặc

quá nhiệt tình cũng đều không tốt.

Quý vị có muốn đi trên con đường thẳng rộng lớn để thành Phật không?

Niệm Phật cầu sinh Tịnh độ Tây Phương Cực Lạc, tức là con đường thẳng tắt rộng lớn để thành Phật.

Tại sao cầu xin cái gì cũng được cái đó vậy?

Tại vì quý vị không biết phải tu nhân lành, chỉ biết xin quả lành, thì làm sao xin được? Chỉ cần tu nhân lành thì sẽ có quả lớn và ngọt, không cần xin cũng có.

Tại sao có tài năng mà suốt đời không khá nổi?

Vì có huệ mà không có phước. Phước từ

đâu ra? Từ đức hạnh mà ra. Quý vị có thể bố thí tiền tài, bố thí pháp, bố thí vô úy, cứu giúp nghịch cảnh của người, giải trừ đau khổ cho người, đây đều là nuôi dưỡng phước của mình. Có phước huệ thì quý vị được tự tại rồi.

Tại sao chuyện nào cũng không vừa ý mình vậy?

Chuyện nào cũng không vừa ý là vì quá báo từ xưa đến nay hay gây gỗ, chướng ngại người ta mà chiêu cảm ra. Phải thường sanh lòng hổ thẹn và thường xuyên niệm Phật, lạy Phật để tiêu diệt nghiệp chướng của mình, sau đó phải rộng tu phước báo thành tựu người khác. Như vậy thì ở đâu cũng sẽ được vui vẻ tự tại, đó chẳng phải là

mọi việc sẽ như ý, thuận lòng hay sao?

Quý vị có muốn Phật Bồ tát đích thân thuyết pháp cho mình không?

Chỉ cần chăm chỉ niệm Phật, sau này được vãng sanh Tây Phương Cực Lạc; Phật A Di Đà, Quan Thế Âm Bồ Tát và Đại Thế Chí Bồ Tát sẽ đích thân thuyết pháp cho quý vị nghe, mà một khi đã nghe được Pháp sẽ không bao giờ quên mất.

Quý vị cầu xin Quan Thế Âm Bồ Tát mà không linh ứng ư?

Không phải là không linh, niệm Quan Thế Âm Bồ Tát chắc chắn là có cảm ứng, như nước chắc chắn diệt được lửa vậy; nhưng nhất định phải chí thành mà niệm nhiều mới đủ sức để diệt trừ khổ nạn, bằng không thì

nước ít làm sao diệt được ngọn lửa lớn?

Tại sao làm việc gì cũng gặp khó khăn?

Một là do anh không có phước, hai là do anh không có huệ; nếu để cho những người có phước, có huệ làm thì sẽ không có khó khăn gì. Anh nói làm việc khó, nhưng không thể vì sợ khó mà không làm; không làm thì sao mà nuôi dưỡng phước huệ? Những người không có phước huệ thật là khổ!

Quý vị có muốn một tương lai vô lượng không?

Dựa theo giới nhà Phật mà dứt ác, tu thiện, tương lai phước huệ của quý vị sẽ vô tận; cuối cùng, đến một ngày nào đó sẽ thành Phật. Đây mới thật là tiền đồ vô lượng, không còn gì cao hơn nữa đâu.

Tại sao không thể tự kìm chế mà làm chuyện xấu vậy?

Đã biết rõ là việc ác không được làm, nhưng lại cứ làm, đây là do nghiệp lực của quả báo xấu ác!

Vậy thì phải thường xuyên niệm Quan Thế Âm Bồ Tát, cầu xin Bồ tát diệt trừ ngu si, vô minh của chúng ta, khiến cho trí tuệ chúng ta được mở mang; trí tuệ được mở mang thì sẽ biết tu thiện mà không còn tạo ác nghiệp nữa.

Làm sao để giải trừ hai tai nạn nước và lửa?

Xét theo sự tương ứng: lửa lớn cháy đến, nước lớn tràn đến, thành tâm niệm Quan

Âm thì diệt được lửa và được đến chỗ cạn. Xét theo lý tính: gặp lửa nóng giận và nước tham dục, nếu thành tâm niệm Quan Âm thì sẽ nhìn thấu, buông xả được mà giải thoát.

Bị bệnh mà bác sĩ không chữa được thì sao?

Bệnh mà bác sĩ chữa không khỏi gọi là “bệnh nghiệp chướng”, ai mắc bệnh nghiệp chướng thì phải sanh lòng hổ thẹn lớn mà lạy Phật, niệm Phật cho nhiều. Đại trượng phu thì phải có cái khí khái của người bị đánh rụng răng nhưng vẫn cố gắng nuốt máu vô bụng, không lạy được cũng phải lạy, không niệm được cũng phải niệm; giống như có cục ung nhọt độc, dù cho đau đớn thế nào cũng phải cắn răng mà nặn máu mủ ra

vậy.

Biển khổ sóng to gió lớn, quý vị có muốn tìm chỗ nương thân không?

Tài, sắc, danh, thực, thụ (tức năm thứ ham muốn là: tài năng, nhan sắc, danh tiếng, ăn uống, ngủ nghỉ) cũng giống như gió bão mạnh cấp mười, thổi cho sóng có thể trở nên sạt núi, lật biển; khiến cho tàu bè

không đi trên biển được; cũng như thế, quý vị nghe được Phật pháp mà không mau mau phụng hành, chẳng lẽ không sợ bị chết chìm sao? Chùa Linh Nham Sơn là bến cảng tránh gió bão, quý vị hãy mau đến chùa để né tránh sóng gió của thế gian, không bị chết chìm trong biển khổ.

Muốn chiếm trọn cái gì rẻ tiền nhất trong thiên hạ không?

Chỉ cần quý vị phát tâm đến chùa Linh Nham Sơn, thì liền có thể luôn luôn được mắt thấy tượng Phật trang nghiêm, tai thì được nghe Thánh hiệu vạn đức, lại được hội họp chung với chư thượng thiện nhân, như vậy thì sẽ gặt hái được vô lượng công đức, cái việc rẻ tiền nhất như vậy dưới gầm trời này đều dành cho quý vị chiếm trọn hết rồi, đây là phước báo của quý vị!

Quý vị có biết tại sao sức khỏe mình không tốt không?

Vì phước huệ chưa đủ mới không mạnh khỏe; phải tu phước, tu huệ thì sức khỏe sẽ

tốt, mà còn có nhân duyên xã hội rộng nữa.

Quý vị có biết có một bệnh viện lớn trị được tất cả các thứ bệnh không?

Chùa Linh Nham Sơn là một bệnh viện trị tất cả mọi loại bệnh, chuyên trị bệnh tham-sân-si của chúng sanh. Chùa Linh Nham Sơn cũng là nơi đào tạo chư Phật, cũng là thuyền từ bi lớn trong biển khổ, vì đến chùa niệm Phật thì sẽ thành Phật, sẽ được vãng sanh Tây Phương.

Quý vị có biết vị Phật tương lai viên mãn nhất và hào quang sáng chói vạn trượng là từ đâu sanh ra không?

Nếu quý vị chịu tới chùa Linh Nham Sơn mà cần rặng chịu đựng ở hai mươi năm, học tập tu dưỡng theo từng bước, từng lớp lang,

chịu cực được nhiều, thì chùa Linh Nham Sơn sẽ rèn luyện và đào tạo quý vị trở thành một vị Phật viên mãn, hào quang sáng chói vạn trượng, được ngàn vạn người lễ bái.

Làm sao mới có thể thật sự thoát khỏi cái khổ của nghèo hèn?

Chỗ khổ não của chúng sanh—vô phước, vô huệ, đây mới là nghèo hèn thật sự! Chỉ cần gắng công niệm Phật, phước huệ trang nghiêm thì sẽ xa rời cảnh nghèo hèn. Nếu có thể khuyên người niệm Phật, đó mới là việc thiện lớn thật sự cứu người ta khỏi nghèo hèn. Chuyện lợi mình, lợi người này nếu mà không làm thì thật là uổng thay cho một kiếp người!

Quý vị có biết mình đang bị bệnh nặng phải trị ngay không?

Nghiệp chướng và thói quen xấu là bệnh nặng từ thuở kiếp vô thủy đến nay, không phải chỉ hai, ba thang thuốc mà trị được. Phải dùng liều thuốc nặng và thường xuyên uống—tức là phải niệm Phật và lạy Phật, siêng tu vạn hạnh, thì bệnh mới khỏi, mà nghiệp mới sạch.

Giới thiệu cho quý vị một nghề mà một vốn vạn lời:

Mở một nhà hàng cho người ta ăn chay, không tạo sát nghiệp thì tương lai sẽ không bị quả báo nhiều bệnh tật và chết sớm. Nếu mà mở được một nhà hàng chay có thể

chứa cả trăm bàn, nhân tiện tiến hành Phật hóa tất cả mọi cuộc yến tiệc được thì tốt nhất! Phước báo sẽ càng lớn hơn!

Quý vị có muốn hào quang từ bi của Tam Bảo luôn luôn soi chiếu gia hộ cho mình không?

Chỉ cần quý vị có thể phát tâm làm việc Tam Bảo, ánh hào quang từ bi của Tam Bảo đã âm thầm tự nhiên gia trì cho quý vị; dù cho công việc làm không thành cũng có một nửa công đức, vì quý vị đã phát tâm lợi ích chúng sanh mà!

Lúc sinh bệnh có sợ chết không?

Người niệm Phật nếu có bệnh phải mừng rằng: “Thời gian được đi Tây Phương Cực Lạc gặp đấng cha lành Di Đà sắp đến rồi!”, đừng nên lo nghĩ: “Tôi sắp chết rồi, trong nhà có tiền bạc nhiều như vậy, lại còn con cái nữa, vân vân”, không có cái nào nỡ dứt bỏ như vậy, thì nếu Phật A Di Đà đến rước, anh cũng sẽ không đi. Người niệm Phật mà còn sợ chết như thế, chẳng lẽ ở thế gian này còn chưa đủ khổ hay sao?

Vì sao pháp tu dễ mà cũng không làm được?

Bất cứ pháp nào, làm được hay không là do quý vị phát tâm như thế nào. Nếu anh

phát tâm, tuy khó đến đâu cũng làm được; nếu không phát tâm thì dễ đến đâu cũng chẳng làm nên. Vì vậy mà chư Phật Bồ tát đều kêu gọi mọi người hãy phát tâm. Phát tâm thế nào?: “Thường xuyên nghĩ tới cái khổ của địa ngục mà mãi mãi phát tâm Bồ đề”. Cái khổ của việc tu hành làm sao bì với cái khổ gấp vạn phần nơi địa ngục? Nếu có thể thường xuyên nghĩ tới khổ của địa ngục thì pháp nào mà chẳng tu được?

Đi đâu mới tìm được Nam Hải Quan Thế Âm Bồ Tát?

Trong thâm tâm tất cả mọi người đều có Đại Bi Quan Thế Âm Bồ Tát, bất cứ lúc nào, chỗ nào mà thành tâm lễ niệm thì chỗ đó là núi Phổ Đà Nam Hải.

PHÁP NGŨ CỦA LÃO HÒA THƯỢNG DIỆU LIÊN:

Lười biếng ham hưởng lạc,
thực tế ắt phải khổ;
uổng phí vận mệnh tốt,
sau chết gặp Diêm Vương.

Tu hành một kiếp khổ,
nhưng an vui vĩnh viễn;

trinh tấn lại tinh tấn,
Phật đạo chóng viên thành.

NÂNG

CAO TÂM

NGƯỜI TU

ĐẠO

Quý vị có muốn làm việc một cách vui vẻ không?

Bất cứ công việc gì người ta giao phó, mình cũng tiếp nhận một cách vui vẻ: “Woa! Tôi được phân cho làm công việc này thật là vinh hạnh, người ta đã coi trọng tôi.” Nghĩ như vậy thì sẽ rất vui vẻ. Nếu quý vị cứ nghĩ: “Tại sao lại đưa công việc này cho tôi, sao không kêu người khác làm?” Như vậy thì quý vị sẽ buồn bực từ sáng đến tối, thường cảm thấy phiền mệt vô cùng vì công việc, chứ không phải do công việc làm cho quý vị mệt mỏi.

Thay vì đau khổ mà làm việc, tại sao không vui vẻ mà làm chứ?

Làm việc với tâm trạng vui vẻ thì công

việc và thân tâm đều tốt; ngược lại làm với lòng uất ức thì không những làm không tốt mà mình cũng khổ não, có sao phải tự tìm phiền não như vậy? Đã đành nhất định là phải làm thì tại sao không làm với tâm vui vẻ, mọi người đều được vui không tốt sao?

Có cách nào hay để tiêu diệt lòng phiền não không?

Cách tốt nhất là nhịn nhục và rộng lượng, gặp chuyện phải nghĩ tới phương diện tốt, luôn nghĩ tới người; tốt thì khen ngợi mà không tốt cũng đừng nói ra và để trong lòng. Như vậy thì sẽ không phiền não, được mọi người yêu chuộng! Đây là cách tiêu diệt phiền não.

Gặp người vô lý gây sự phải làm sao?

Tốt nhất là giữ cho tâm bình khí hòa, không cần tranh cãi, để tránh việc càng cãi càng thêm oán khổ; quý vị hãy chân thành trả lễ bằng một câu “A Di Đà Phật”, thế là được giải thoát khỏi ngàn vạn thị phi, tự tại không gì bằng!

Làm sao chuyển thù thành bạn?

Vì không có trí tuệ mà oan gia đã chọc tức quý vị! Quý vị chỉ cần dùng lòng từ bi để hòa hợp với họ thì ai mà chẳng cảm hóa được? Quý vị có thể hóa độ oan gia như hóa độ người thân, chứng tỏ tâm phàm phu của quý vị đã diệt trừ, chỉ còn tâm Phật thôi. Phật chẳng có thù địch, Phật và ma là một mà thôi!

Đừng nên tự mình làm mình đau khổ!

Gặp chuyện không may, người có trí tuệ sẽ nghĩ theo chiều hướng tốt; kẻ nghiệp chướng nặng sẽ càng nghĩ càng tức, thế là lòng sanh phiền não lớn, đó chẳng phải là tự tìm khổ để chịu sao? Tại vì không nghĩ về điều tốt và nghĩ cách giải quyết.

Quý vị có biết nóng giận là ngu xuẩn như thế nào không?

Oan gia rất thích quý vị tức giận, nếu quý vị tức giận là trúng mưu kế của nó; tức đến sinh bệnh, không có ai uống thuốc đắng giùm cho mình. Cuối cùng tức đến nỗi chuyện gì cũng không thành, rút cuộc, người bị xui xẻo là mình thôi!

Quý vị có biết mình là “bù nhìn” không?

Người không biết nhịn nhục, người ta mới khen hai câu đã cười; người ta nói không tốt một chút thì mặt thuồn dài ra không vui. Như vậy thì người ta muốn quý vị khóc thì quý vị khóc, muốn quý vị cười thì quý vị cười, quý vị chính là “bù nhìn” cho người ta chơi đùa rồi còn gì nữa? Ngược lại, nếu quý vị là anh hùng hào kiệt thì sẽ không bị xô mũi mà kéo đi! Hỡi những người trong vòng danh lợi! Có biết hay không?

Kẻ thù lớn nhất là ai? Làm sao hóa giải?

Không có chuyện gì mà tự mình phiền não là kẻ thù lớn nhất, nếu quý vị cùng với kẻ thù mà sanh lòng phiền não thì đương nhiên không thể có sức mà giải thoát khỏi

phiền não được. Phải tìm cách hòa giải, hòa giải thế nào? Lùi một bước thì biển rộng trời cao, lòng độ lượng lớn thì phước báo lớn, làm gì có chuyện hóa giải không được? Chỉ cần thường nghĩ cho người khác thì sẽ không phiền não.

Có nên tức giận vì kẻ gian ác sống ngoài vòng luật pháp không?

Không cần phải căm phẫn, bất bình làm gì. Tuy rằng có thể thoát khỏi luật pháp thế gian nhưng sẽ không thoát khỏi bản án ở chỗ của Diêm Vương, kẻ đó tuyệt đối không thể tránh khỏi. Cái gọi là “lưới trời lồng lộng, tuy thưa mà khó lọt” chính là Luật Nhân Quả không sai một mảy may!

Cái gì mới là việc tôn quý nhất?

Phục vụ đại chúng! Đầu thay vì đội nón thì đội chúng sanh vô lượng, đi dưới chân hàng chục ngàn người, đây là việc tôn quý nhất; quả báo tương lai quý vị sẽ ở ngôi vị vô địch! Trên trời, dưới đất duy chỉ có quý vị là độc tôn!

Bạn có biết hậu quả của việc không nhẫn nhịn là gì không?

Chúng ta đều biết “việc nhỏ không chịu nhẫn nhịn thì sẽ làm loạn mưu đồ lớn”, nhưng với cảnh trước mắt mà không dần được, cứ lao vào tranh chấp ăn thua với người ta thì sẽ hỏng mọi chuyện, dù cho xuống địa ngục ngay cũng chẳng sợ. Rốt cuộc, đọa vào ba đường ác (ngạ quỷ, địa

ngục, súc sanh), chỉ vì một lúc không dẫn được lòng tức giận đó!

Người điên đảo! Khi quý vị mắc “bệnh tương tư” thì phải làm sao?

Chỉ cần thường xuyên thành kính xưng niệm và lễ bái Quan Thế Âm Bồ Tát, liền có thể khiến quý vị xa rời dục vọng, thân được an lành. Đồng thời, phải nghĩ rằng tất cả đàn ông là cha tôi, tất cả đàn bà là mẹ tôi, nếu có kẻ nghĩ điều xằng bậy với cha mẹ mình thì sao có thể được? Vậy thì mình cũng không được nghĩ điều xằng bậy với cha mẹ, anh em của mình được! Vả lại, hãy nghĩ tới tất cả chúng sanh đều sẽ là Phật tương lai, thì cung kính cũng chẳng kịp, làm sao dám nghĩ bậy?

Tại sao làm ăn thường hay bị thất bại?

Do quý vị không có phước báo mà! Dù cho có trí tuệ mà không có phước thì có kiếm cũng không ra tiền; nếu như có tiền thì cuộc sống cũng không được an vui tự tại. Phải tu thiện, tu phước nhiều thì sẽ được phát tài, an vui.

Làm cách nào khi bị người ta chọc tức mà không tức giận?

Người ta có phiền não của tham-sân-si thì mới chọc tức quý vị, cứ cho là người đó đã điên khùng, họ rất tội nghiệp, quý vị phải tha thứ cho họ. Thật ra, chính chúng ta cũng thường phạm lỗi với người khác, ý thức được như vậy thì sự nóng giận sẽ không còn, khi đó, quý vị là người vui vẻ rồi.

Vậy rút cuộc thì quý vị phải tranh giành cái gì?

Mọi người đều nên an trú tại thế gian này, đừng tranh chấp gì với thế gian, tất cả đều là người ta tốt, người ta đúng, chỉ có mình mới đáng hổ thẹn. Nhưng trên Phật pháp thì phải tranh giành, đối với việc thành Phật này thì phải dũng mãnh, cố gắng hết sức để tranh lên phía trước.

Bị thiệt thòi có phải thật là ngu không?

Làm việc gì mà bị thiệt thòi, có vẻ như quý vị rất ngốc, thật ra là đã kiếm được “phước đức”. Quý vị lùi một bước, trước mắt thấy là thua; nhưng người thắng lợi và an lạc cuối cùng chính là kẻ ngu ngốc này đây, đó gọi là “Kẻ ngu có phước của sự ngu” đấy!

Quý vị sẽ khinh người và ghét người chứ?

Hãy đem cái tâm khinh người đó của quý vị chuyển thành khinh bản thân mình vô phước, vô huệ; Hãy dùng tấm lòng giận ghét người ta mà giận ghét bản thân mình quá vô đạo đức, như vậy thì có trí tuệ rồi. Nếu có thể làm tất cả mọi việc lợi ích cho người khác thì ai mà lại không kính trọng quý vị như Phật vậy?

Tại sao giúp người lại còn phải cảm ơn người ta?

Bởi vì làm lợi ích người khác tức là tự lợi ích cho chính bản thân mình. Do vậy, không những không cần người ta đáp tạ mình, mà mình còn phải cảm ơn người ta! Nếu không

có những người tội nghiệp cần quý vị giúp đỡ làm lợi ích, thì quý vị cũng sẽ không có đối tượng để tu phước, tu huệ; nếu thế thì quý vị khổ chết đi được! Quý vị muốn được vui vẻ, thì hãy thường làm những việc khó làm trong những việc khó khăn. Phật pháp quá vĩ đại, không học hỏi thì thật là tiếc thay!

Quý vị muốn được người ta tôn trọng mình không?

Chỉ cần lúc nào cũng có tâm trạng tốt, không nóng nảy, thường xuyên giúp đỡ người, trong công việc thường chịu thiệt thòi, thường giải quyết khổ đau và cung cấp phương tiện cho người ta thì tự nhiên người ta sẽ kính trọng quý vị.

Quý vị có thật sự yêu quý bản thân mình không?

Quý vị có thể phát tâm bồ đề, hành đạo bồ tát, lợi ích cho tất cả chúng sanh, khiến cho mình và người đều được an lạc, thì tự nhiên sẽ thành Phật đạo, đây mới là thật sự yêu quý mình. Nhưng đại đa số mọi người không biết y theo Phật pháp mà tu hành, nên thường hay làm những việc khổ cho mình nhiều hơn, mà còn hại người khác không được giải thoát.

Quý vị có nghĩ lão Hòa thượng là “chiến lợi phẩm” độc nhất vô nhị không?

“Tâm là Phật, Phật là tâm”, quý vị vốn dĩ đã không phải là phàm phu, sở dĩ trở thành phàm phu là vì lòng hẹp hòi mà tạo

ra nghiệp chướng. Chỉ cần phát tâm lớn, tu hạnh nguyện lớn, nghiệp chướng nào mà chẳng tiêu trừ? Chỉ cần quý vị xuất gia gần gũi lão Hòa thượng, tinh tấn tu hành hai ba chục năm thì sau này cũng giống lão Hòa thượng vậy! Thật lòng mà nói: “Tất cả mọi người đều tốt hơn tôi, đều có thể thành Phật!”

Bị lừa gạt tiền bạc rồi phải làm sao?

Người ta lừa gạt tiền của quý vị, quý vị cứ coi như là bố thí người đó đi cho rồi, nghĩ ngược lại được như vậy chẳng phải là sự bố thí của bồ tát sao? Như vậy sẽ có lại phước báo trong kiếp sau không được sao? Có tiền cho người ta gạt tức là cho họ vay nợ tới kiếp sau, kiếp sau mình vẫn còn có tiền xài đấy!

Tấm lòng độ người của bậc Bồ tát, quý vị phải nên học theo!

Những người có tâm Bồ tát khi đối diện những người ác mà mình không thể hóa độ được, không những không chán ghét mà còn cảm thấy hổ thẹn sâu xa rằng: “Người đó tạo ác nghiệp sẽ gặp ác báo, tội nghiệp thay! Tôi lấy làm hổ thẹn vì đã không đủ phước huệ để độ người đó!”

Tại sao chúng sanh khó độ vẫn phải độ?

Tuy rằng mỗi một chúng sanh có vô lượng vô biên nghiệp chướng, quý vị cho họ ăn ngon, ngủ sướng, họ vẫn chưa vừa lòng đâu! Đồ ăn nấu cho họ rất cực nhọc, họ chẳng thèm nghĩ đến sự cực nhọc ê nọ! Nhưng Phật pháp đã nói: “Tất cả chúng sanh

đã từng là cha mẹ anh chị em với nhau, với mục đích khiến cho chúng sanh đừng chịu khổ sở nữa, thì ta phải nhìn những gì khó nhìn, làm những gì khó làm để kết thành quả báo tốt, chúng ta vẫn nên đừng rời bỏ chúng sanh, bởi vì mỗi một người đều làm lợi ích lẫn nhau trong quá khứ và tương lai”.

Làm cách nào để học hỏi phước huệ vĩ đại của Phật Đà?

Phật Đà từ bi với tất cả mọi chúng sanh, thà là tự mình chịu khổ để cho chúng sanh phải được an lạc; đồng thời, lại cảm ơn chúng sanh được độ để ngài có cơ hội tốt tu phước, tu huệ. Nghĩ như vậy mới có thể chuyển tình phàm phu thành trí tuệ của bậc thánh và viên mãn phước báo của Phật Đà.

Quý vị có biết nghệ thuật nói chuyện không?

Những người biết nói chuyện mỗi tiếng phát ra khiến người khác vui vẻ, mỗi câu đều khiến người được lợi ích, thậm chí có thể thành tựu pháp thân huệ mạng của người khác; những người không dùng tâm lành để nói chuyện, thì mở lời đã tạo khẩu nghiệp, khiến người ta lùi bước trước đạo bồ đề, sau này sẽ trở thành câm, rất tội nghiệp!

Hãy cẩn thận đừng làm tổn phước báo của mình!

Thấy người ta làm việc thiện mà không những không vui vẻ khen ngợi, thậm chí còn ganh tỵ chướng ngại, đây chính là làm tổn

phước báo của mình. Thử hỏi: ganh tỵ với người ta, cuối cùng quý vị được lợi ích gì?

Làm sao để nhìn thấu chuyện đời mà phát khởi lên tâm đạo?

Phải tu “phép quán vô thường”. Làm người không ai có thể sống tới một ngàn tuổi, trước sau cũng phải chết; đã đành đều phải chết hết thì tại sao cố gắng chuẩn bị cho chỗ sẽ sanh về sau khi chết? Phép quán vô thường nếu trong lòng không thể sanh khởi thì hãy đến phòng cấp cứu mà xem, thậm chí hãy đến nhà xác mà xem đi! Đó không chỉ là đang thuyết pháp, mà còn là đang diễn pháp—diễn pháp vô thường cho quý vị xem. Xem rồi chẳng lẽ quý vị không có một chút cảnh giác nào hết hay sao!

Quý vị có muốn làm người niệm Phật tinh tấn không sợ chết không?

Tướng sĩ phải chết nơi chiến trường, vì nghĩa xả thân; học sĩ phải chết nơi văn đàn, học không ngừng nghỉ; người niệm Phật phải chết nơi Phật đường, nhất định sanh Tây Phương mới có thể xưng là người niệm Phật chân chính. Hãy nắm vững điều này nhé!

Quý vị có biết sức ảnh hưởng của mình rất lớn không?

Mỗi người đều là một lỗ chân lông trong xã hội, lỗ chân lông này có thể hít không khí trong lành, cũng có thể hít không khí dơ bẩn; bởi vậy, mỗi người đều có thể ảnh hưởng xấu và tốt đối với xã hội. Quý vị xem, mình

quan trọng biết bao! Cho nên phàm làm tốt nhé! Hãy làm một đứa con ngoan, cha mẹ cũng được vinh dự!

Quý vị có biết trong bụng mình đã chứa biết bao nhiêu tử thi oan hồn không?

Người ta chết thì chôn xuống mồ, thế thì quý vị ăn biết bao nhiêu cá thịt, bụng quý vị chẳng phải đã thành nắm mồ ghê gớm sao? Hơn nữa, một khi ăn vào bụng thì oan hồn sẽ ở lại trong bụng, ăn bao nhiêu thì chứa bấy nhiêu oan hồn. Có một ngày nào đó họ tìm quý vị đòi nợ, đòi mạng, quý vị có sợ không? Đến lúc đó, ngay cả ban ngày cũng nhìn thấy quỷ ma đấy!

Tâm phàm làm sao trở thành tâm Phật?

Tinh tấn niệm Phật, phàm tâm buông xả tức là Phật tâm; giống như chùi sạch bụi nhơ trên kiếng thì quang minh sẽ hiện ra. Sợ nhất là anh không chịu xả bỏ ham muốn phàm phu, không thích niệm Phật thì tâm anh mãi mãi là phàm, sao có thể thành Phật?

Quý vị có biết khởi tốn đồng xu nào mà ngày nào cũng phóng sanh được không?

Quý vị có thể phát tâm ăn chay trường, đó cũng như việc khởi tốn một xu nào mà đã thả sống hàng ngàn vạn sinh mạng; nếu quý vị không làm được thì đừng mong được sống thọ và khỏe mạnh.

Quý vị có biết bữa ăn nào cũng tạo sát nghiệp không?

Nếu bữa ăn nào cũng ăn mặn—ăn thịt chúng sanh, đó chính là mọi bữa ăn đều mang nợ và tạo ác nghiệp, làm sao tránh khỏi phải chịu ác báo? Đừng gây khổ cho chúng sanh thì quý vị mới được an lạc.

Đừng có làm cho Bồ Tát Hộ Pháp bị trừng phạt nhé!

Mỗi một người tu hành đều nên tin sâu rằng: chỉ cần giữ giới trong sạch, không hủy phạm oai nghi thì nhờ có công đức này tự nhiên có Hộ Pháp Long Thiên vui vẻ đến hộ trì; nếu Bồ Tát Vi Đà không đến hộ trì quý vị thì ngài sẽ bị trừng phạt. Vì phụng sự sứ mạng của Phật nên phải chịu trách nhiệm!

Quý vị có biết là mình còn độc ác hơn là cọp dữ và rắn độc không?

Bữa nay ăn con cá, ngày mai ăn con tôm, cứ tích lũy như vậy, suốt đời không biết đã ăn bao nhiêu sinh mạng! Nếu nói ra không biết còn độc ác hơn cọp dữ và rắn độc gấp bao nhiêu lần? Mong quý vị đừng làm cọp dữ và rắn độc trong loài người, nếu không thì không những bị chết yểu mà tương lai còn phải đọa địa ngục, chịu khổ báo của núi đao và biển lửa!

Tại sao cứ nghĩ vớ vẩn lung tung?

Đó là vì trong lòng có quá nhiều ham muốn, diệt trừ ham muốn đi thì còn có cái gì để mà suy nghĩ nữa? Không nghĩ lệch lạc, bậy bạ là an lành nhất. Thật ra nếu có thể

nghĩ tốt, làm lành, tư duy ngay thẳng, hành vi đúng đắn thì chẳng phải là không còn nghĩ vớ vẩn lung tung nữa sao?

Làm sao cho tâm trạng thoải mái?

“Có người chửi lão già này thì lão tự nói đó là điều tốt; có người đánh lão già này thì lão tự ngủ cho ngã xuống; như vậy họ cũng tiết kiệm được sức lực, mà lão già này cũng không có phiền não”. Tâm của thánh nhân chính là thoải mái như thế đó! Nếu anh không muốn làm phàm phu thì khi bị người ta chửi và đánh, không những phải nói tốt mà còn phải nghĩ rằng: “Nghệp chướng tôi rất nặng, không có lòng cầu tiến, nếu không được người ta dạy dỗ đánh đập thì không thể tiến bộ được”.

Ăn đồ sơn hào hải vị có thật sự là sướng không?

Thật ra sự vui sướng này chính là nguồn gốc của sự đau khổ, quý vị hãy cẩn thận, theo chữ Hán thì chữ “Thị” là do hai người tạo thành! Tàn hại sanh mạng tạo tội lỗi nghiệp chướng thì sau này ắt sẽ chịu quả báo ác! Nhà Phật lấy niềm vui thiên định làm thức ăn thì đó mới là sự vui sướng rốt ráo sau cùng.

Quý vị có biết tính mạng của mình lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm không?

Ngày đêm nghĩ vớ vẩn, không lo thu nhiếp tâm thì pháp thân tính mạng lúc nào cũng gặp nguy hiểm. Xin quý vị hãy suy xét thấu đáo và cẩn thận!

Quý vị nghĩ rằng trí tuệ và lòng can đảm của mình vĩnh viễn có thể sánh với đấng tu hành ư?

Quý vị trên thế gian này dù cho mạnh đến đâu cũng vậy đều trong khuôn khổ chật hẹp của trời đất, chỉ là khoe trí tuệ trước người ngu dốt, khoe sự can đảm trước người nhu nhược! Làm sao bì được với đấng xuất gia có lòng từ bi và trí tuệ làm người lèo lái thuyền từ bi trong biển khổ, cứu tất cả chúng sanh thoát khỏi cái biển khổ này để đến bờ giác ngộ, giải thoát kia?

Khó mà làm người tốt phải không?

Thật ra làm người tốt là dễ nhất! Vì có sự gia hộ của các thiện thần và chư Phật Bồ tát mà!

Làm sao cho mình được nở mặt nở mày?

Hành vi cử chỉ của anh tốt thì được người ta kính trọng; hành vi của anh xấu thì bị người khinh bỉ. Tốt hay xấu đều do tại nơi bản thân anh, con người bất kể làm việc gì cũng đều phải cầu tiến, phát huy tài năng của mình, như vậy phước huệ đều có thể tu, và được người ta tôn trọng.

Quý vị có biết chuyện then chốt trong việc chuyển phàm thành thánh không?

Cái giới của phàm phu là tạo tội lỗi, nghiệp chướng rất hăng hái, còn tu thiện nghiệp thì nói: “Không được! Tôi không rảnh!” Nếu quý vị không muốn làm một kẻ phàm phu thì không thể lười biếng và phải dứt ác, tu thiện, giữ giới niệm Phật.

Sợ chết thì làm sao?

Chúng ta ở thế giới Ta Bà này có sanh thì ắt sẽ có tử, nếu quý vị sợ chết thì phải cố gắng niệm Phật cầu sanh Tây Phương, sanh đến Tây Phương rồi thì vĩnh viễn xa rời sáu đường luân hồi, khỏi chịu cái khổ sanh tử, đó mới là an lạc thật sự. Khi chưa thoát khỏi sanh tử thì tất cả chuyện sống chết của quý vị đều nằm trong tay Diêm Vương, vậy bản lĩnh của quý vị ở đâu? Thế anh vui vẻ cái gì? Cứ coi như giàu sang thì sao nào? Diêm Vương mà sợ quý vị sao? Có kẻ giàu sang nào mà có thể thoát khỏi tay Diêm Vương chứ?

Khổ hay sướng rút cuộc do ai đem đến cho mình?

Tất cả khổ vui đều do chính mình tự gây ra hết. Anh có thể vui vẻ khi thấy mặt tốt của người khác, thì trong lòng vui sướng biết bao! Nếu anh chuyên môn chỉ thấy cái này không tốt, cái kia cũng không đúng thì chẳng những trong lòng khó chịu mà đi đâu cũng không được người ta ưa thích.

Có tiền thì vui không?

Chưa chắc! Có rất nhiều người vì tiền bạc mà dẫn tới tai họa! Phải dùng tiền để tu phước huệ, có đức hạnh rồi thì mới vui sướng được! Tối kỵ là “Giàu mà bất nhân!”

Quý vị nghĩ là làm lén chuyện xấu không ai hay biết phải không?

Làm sao không hay biết được? Phàm tâm tức là Phật tâm, một niệm nẩy ra là chư Phật đều biết hết. Phật lấy hư không làm thân, bởi vậy toàn bộ hư không là thân Phật, mắt Phật; nếu làm chuyện xấu trong phòng tối hay dưới hầm đều không thoát khỏi Phật hết!

Quý vị muốn mờ mang trí tuệ không?

Hãy buông bỏ cách nghĩ tôi đúng-anh sai, nghe lời chỉ dạy của người tốt mà kiên nhẫn học tập phụng hành, thì không những anh có trí tuệ, mà còn có cả phước báo lớn nữa! Người không vui với những lời khuyên thiện lành thì phước huệ của anh ắt chỉ có hạn!

Tại sao thông minh mà không có phước?

Tại vì làm gì cũng cho người ta thiệt thòi, chỉ cần biết lợi cho mình; thông minh thì rất thông minh nhưng rất tổn phước, không có phước báo nào cả. Những ai có trí tuệ thì chuyện có lợi để cho người ta làm, còn chuyện thiệt thòi thì mình làm, như vậy mới có phước.

Chỗ tổn phước nhất của con người là ở đâu?

Đó chính là chướng ngại của lòng ganh tỵ! Thấy người ta làm việc thiện thì mắt cứ đỏ ngầu, trong lòng thì khó chịu, không những không tùy hỷ khen ngợi mà còn tạt gáo nước lạnh. Tâm địa hẹp hòi như vậy thì tất cả công đức đều không thể thành tựu!

Đây chính là chỗ tổn phước khổ sở nhất của chúng sanh. Hãy thay đổi lòng ganh tỵ đi, khen ngợi người ta hay giỏi được thì anh có phước rồi đây!

Thế nào là môi trường tâm linh của Phật pháp?

Thời nay ai cũng nói đến vấn đề bảo vệ môi trường, đó là bảo vệ môi trường theo thế gian mà chưa nói đến bảo vệ môi trường tâm linh; ba ngàn năm trước Phật Đà đã dạy chúng ta dứt ác, tu thiện, tâm địa nên rộng lượng từ bi, đây mới đích thị là bảo vệ môi trường tâm linh.

Ý nghĩa của sinh mạng là gì?

Con người sinh ra ở đời quan trọng nhất đó chính là đừng có não hại người khác, mà còn phải tích cực làm lợi ích cho người khác, như vậy sinh mạng mới có ý nghĩa.

Làm sao để tích phước và tu phước?

Không làm các chuyện ác chính là tích phước, làm tất cả những việc lành tức là tu phước. Cứ tích phước, tu phước như vậy thì tự nhiên thân tâm được thanh tịnh, phước huệ sẽ rộng lớn.

Quý vị có giống một người học Phật không?

Khi thấy người sai thì anh phải can ngăn ngay không chần chừ, hãy đem lòng từ bi

như cha mẹ ra mà dạy dỗ đối phương; đối với chuyện tốt mà mình biết cũng phải nói cho người ta biết, huống gì là khi người ta hỏi đến thì càng phải chỉ dạy vô điều kiện. Như vậy mới giống người học Phật.

Quý vị không dám hóa duyên với người phải không?

Hóa duyên với người để cúng dường Tam Bảo, đừng nên nghĩ đây là xin tiền người ta mà không dám mở miệng, đây là tâm phàm phu. Thật ra đây là dùng lòng tủi bi, khiến cho người có cơ hội bố thí xả bỏ thiện tài trong cửa Tam Bảo, trồng thiện căn phước đức. Dùng loại tâm này mà đi hóa duyên chính là đạo Bồ tát.

PHÁP NGŨ CỦA LÃO HÒA THƯỢNG DIỆU LIÊN

Làm con cái nếu muốn khiến cho cha mẹ
không lo lắng,
thì phải cố gắng mà hoàn thiện nhân cách;
Người Phật tử chúng ta nếu muốn không
làm buồn lòng Đức Phật,
thì phải cố gắng mà giữ gìn giới thanh tịnh.

KHỞI PHÁT
TRÍ TUỆ
BÁT NHÃ

Quý vị có biết báu vật nào mới thực sự là vô giá không?

Thánh hiệu Di Đà đầy đủ vạn đức chính là báu vật vô giá. Một ngày bạn kiếm được mười ngàn, một triệu hay vài chục triệu đồng tiền cũng không bằng công đức niệm Phật trong một phút. Một bên là tiền tài thế gian, một bên là công đức xuất thế gian, làm sao so sánh được?

Quý vị có biết không cần cạo đầu cũng có thể xuất gia không?

Niệm Phật sanh Tây—“Xuất” tam giới “Gia”(ra khỏi nhà lửa ba cõi Dục Giới, Sắc Giới và Vô Sắc Giới), tức là không cần cạo đầu mà là cứu cánh triệt để xuất gia nhất. Nhưng cũng đừng nên coi thường xuất gia,

cho rằng tu tại gia cũng không khác nhé!
Trong việc đó rất có nhiều học vấn đấy!

Quý vị biết cái gì là bổ dưỡng nhất trên thế gian này không?

Niệm Phật là đồ bổ cao nhất, bởi vì một câu “A Di Đà Phật” đầy đủ vạn đức. Niệm Phật A Di Đà thì có tội chướng sẽ tiêu tội chướng, không có tội chướng thì sẽ tăng phước huệ; có sanh tử thì lìa thoát sanh tử, không còn sanh tử là được giải thoát; niệm Phật A Di Đà khiến quý vị được thành Phật đạo. Đây mới là đồ bổ dưỡng cao cấp nhất!

Quý vị có biết một câu nói viên mãn nhất trong thế gian này là cái gì không?

Nam Mô A Di Đà Phật!

Diêm Vương sợ nhất là ai?

Diêm Vương sợ nhất là người niệm Phật A Di Đà. Bạn chỉ cần niệm “A Di Đà Phật”, Diêm Vương sẽ nói: “Chúc mừng người đi Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, đừng đến chỗ của ta đây nữa, thật ra thì ta cũng muốn đi Tây Phương”.

Quý vị có tin chỉ cần dùng một câu nói là có thể độ hết chúng sanh không?

Bất chấp người ta có tin Phật hay không, hễ gặp người nào thì niệm một câu “Nam Mô A Di Đà Phật”. Phật hiệu là giống kim cang, có thể giảm nghiệp chướng và tăng phước huệ; hướng về họ niệm Phật tức là giúp họ gieo nhân giải thoát trong tương lai, có nhân tốt thì sẽ có quả lành.

Quý vị có biết mình ngày nào cũng ngao du giữa Cực Lạc và Địa Ngục không?

Lúc tâm niệm Phật thì chính là chạy về Cực Lạc, lúc tâm nghĩ tới tài-sắc-danh-thực-thụy thì là chui đầu vào Địa Ngục.

Nói cho quý vị một bí mật nhé, quý vị có biết tại sao Phật Đà không đại, tiểu tiện không?

Tại vì Thế Tôn Thích Ca bao nhiêu kiếp trước đã xây cất nhà vệ sinh công cộng cho người ta dùng, loại phương tiện này có thể xóa bỏ nước tiểu và phân thối trong thân thể, mà chiêu cảm nhận được quả báo “Không có đại, tiểu tiện”. Bạn xem, thanh tịnh như vậy, bớt đi được biết bao nhiêu phiền phức.

Người như thế nào thì phước báo lớn nhất?

Người niệm Phật phước báo lớn nhất, bởi vì niệm Phật có thể thành Phật mà! Phải tin nhận và làm theo như vậy.

Quý vị muốn biết việc nào có công đức lớn nhất không?

Mọi người có thể cùng nhau niệm Phật và hồi hướng cho chúng sanh mười phương cùng nhau thành Phật, đây là chuyện công đức lớn nhất. Đây tuy là chuyện lớn nhất nhưng không hề là quá khó. Xin mỗi quý vị hãy phát tâm thành kính thì sẽ làm được, chỉ sợ người không có tâm muốn làm.

Quý vị có biết không chạy nạn thì sẽ chẳng còn kịp nữa không?

Tu hành giống như ty nạn, thừa lúc kẻ thù nghiệp chướng chưa bắt được bạn, cũng chính là lúc quả báo chưa hiện ra trước mặt thì phải chạy trốn đi cho nhanh, chạy tới Tây Phương Cực Lạc cầu xin Phật A Di Đà, kéo không kịp thì lại phải đi gặp Diêm Vương rồi!

Quý vị có biết là mình đang đánh một ván cờ thua chắc không?

“Giang sơn vạn năm một ván cờ”, mọi khi lỡ có bất trắc, thì sinh mạng của anh khó mà bảo toàn cho được, sự nghiệp gầy dựng có huy hoàng đến đâu chẳng nữa thì sao nào? Vạn pháp vô thường, lúc nào cũng có thể tiêu tan, ván cờ này anh chắc chắn thua rồi!

Quý vị rất thích làm Nguyệt Lão ư?

Thích làm Nguyệt Lão, đây hoàn toàn là phàm tình, không phải là chuyện của người đệ tử chân chính của Phật Đà, làm Nguyệt Lão là giúp người ta rơi vào lỗ hang của ham muốn sinh tử! Vô lượng pháp môn của Phật pháp đều phải dạy người ta phải xa rời dục vọng, xa rời dục vọng nơi thân rồi thì tâm mới có thể được giải thoát. Người học Phật sao có thể giúp thêm cho kẻ phàm phu đọa vào kiếp trầm luân nơi biển sanh tử được ư?

Quý vị có biết chiêu bài trước cửa nhà cũng có thể độ chúng sanh không?

Treo trước cửa nhà của quý vị chiêu bài Phật hiệu “Nam Mô A Di Đà Phật”, “Nam Mô

Quan Thế Âm Bồ Tát”, để khiến chúng sanh thấy được Thánh hiệu đó, đây chính là giúp cho họ gieo trồng giống Phật, gọi là “Một lần mắt được thấy qua, mãi mãi thành giống đạo”. Nhất là buổi tối treo cái đèn lồng có Phật hiệu, như thế ấm áp và mạnh mẽ biết bao, lại còn như hào quang Phật chiếu khắp. Hãy thay Phật tuyên truyền độ chúng sanh như vậy, chuyện này chẳng phải là việc khó làm đúng không quý vị? Hãy làm nhanh lên!

Anh tự làm cho mình ủy mị đấy!

Anh cứ nghĩ là người nhà cần mình, nên không thể xuất gia tu hành, đây chính là tự mình ủy mị, theo góc độ trí tuệ xuất thế gian thì chính là vì có anh như vậy nên người nhà mới không được giải thoát!

Không làm chuyện xấu thì là người tốt phải không?

Không làm chuyện xấu thì chỉ thể hiện bạn không phải là người xấu thôi chứ không hề chưa chắc là người tốt. Phải làm chuyện tốt mới là người tốt. Tuy có lòng tốt nhưng không làm ra việc tốt thì làm sao có quả báo tốt?

Quý vị có biết Phật Đà đang vì quý vị mà rơi nước mắt không?

Phật Đà có lòng đại bi, quý vị chưa được giải thoát, vẫn chịu khổ trong sáu đường, thì vô lượng các Phật đang lo âu cho quý vị. Cũng giống như con cái có bệnh tình, hoặc cố ý phạm pháp thì bậc làm cha mẹ sao có thể không rơi nước mắt được?

Tại sao niệm Phật mười mấy năm mà vẫn không đạt được lợi ích của Phật pháp?

Việc tu hành phải hòa hợp với cuộc sống hàng ngày, ngày thường không kiểm thảo hành vi, tật xấu cũ không chịu sửa, khi thói quen xấu càng nhiều thì chướng ngại sẽ càng nhiều lên. Như vậy thì niệm Phật còn không đủ sức để tiêu trừ nghiệp chướng, đâu thể tăng phước huệ được? Phải trừ bỏ những suy nghĩ tà ác, thay đổi tật xấu, hoàn thiện nhân phẩm thì tu lúc nào được lợi ích lúc ấy. Tuy rằng bây giờ có thể bạn chưa thấy rõ mặt tốt, nhưng giống Tịnh nghiệp đã được trồng sâu rồi, chỉ đợi đến khi hoa nở gặp Phật.

Ai là người khổ sở nhất trên thế gian này?

Quý vị bằng mọi cách tranh đoạt danh lợi, địa vị, giàu sang gì cũng đã trải qua, nhưng lại chưa từng tu qua đạo, thành qua Phật! Bởi vậy quý vị là người khổ sở nhất trên thế gian. Hãy thức tỉnh đi!

Bạn bè đái quý vị đi nhậu nhẹt, ăn uống thì ngại không dám từ chối phải không?

Đám bạn bè rượu chè mời bạn đi ăn cơm, bạn bèn nói: “Không đi thì thật ngại”. Sư phụ dạy bạn hãy rời bỏ thứ bằng hữu rượu chè, thì bạn không ngại việc không nghe lời thầy dạy, thế thì bạn thông minh hay ngu dốt?

Già rồi thì vô dụng phải không?

Đừng tưởng rằng già rồi thì vô dụng, người già cả niệm Phật là hữu dụng nhất rồi! Vì năm tháng chẳng còn bao nhiêu nữa, có thể nhìn thấu và buông xả tất cả việc thế gian mà niệm Phật cầu sanh Tây phương, đây chính là cái dụng lớn nhất.

Quý vị có biết tiền công đức tu hành cũng có lúc phải sụp đổ không?

Công đức tu hành của chúng ta chỉ cần vừa động lòng sân hận “Một niệm sân giận khởi, trăm vạn cửa chương mở”, vậy thì công đức của anh bị sụp đổ rồi. Vì vậy mà phải tu Nhẫn Nhục Ba La Mật, tuyệt đối không được động lòng sân giận nhé!

Cái gì mới thật sự là tật bệnh kinh niên?

Tham-sân-si là thói xấu từ nhỏ, đã có từ vô lượng kiếp đến nay, giáo điển gọi là “Hoặc bảm sinh”, đây vốn chính là tật bệnh kinh niên của chúng ta. Làm sao để điều trị đây? Phải siêng năng chuyên cần tu giới-định-tuệ.

Cách tu hành gì là chắc ăn nhất?

Trì giới, niệm Phật, tụng Phật, kinh hành, ngồi thiền, không tranh giành với người, kết duyên lành với người.

Quý vị có biết khi đang gặp vận tốt chính là dự báo cho xui xẻo sắp đến không!

Phàm phu gặp tài-sắc-danh-thực-thụ thì rất chào đón: “Đây là phước báo của tôi, tôi

đang trong vận hên đấy!”. Cái hên này sẽ đưa quý vị vào ba đường ác (địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh)! Tại vì hưởng năm loại dục này mà tạo ra tội lỗi nghiệp chướng thì trông rã địa ngục. Nhớ kỹ đừng bao giờ bị nó cám dỗ!

Quý vị muốn để dành tiền sau này chữa bệnh phải không?

Quý vị thường nghĩ: “Sau này tôi sẽ có bệnh, nên tôi phải cất giữ một số tiền để chữa bệnh.” Quý vị chỉ cần đem tiền ra bố thí thuốc men thì sẽ giải thoát được bệnh khổ mà! Vậy quý vị có còn muốn để dành tiền dự phòng cho sau này chữa bệnh nữa không? Việc này nghe qua thì thấy rất thông minh, trên thực tế là không có trí tuệ.

Có thể dùng một câu nói mà nêu được chân đế (ý nghĩa chân thật sâu xa) của Phật pháp không?

“Phàm tâm tức là Phật tâm”, quý vị đừng nghĩ mình là phàm phu, quý vị chính là Phật tương lai mà! Câu nói trên tức là chân đế. Tu hành theo lối này sẽ vào được Phật đạo.

Quý vị có muốn đến một nơi vui sướng nhất không?

Trong thế giới Cực Lạc, nghĩ đến áo có áo, nghĩ đến ăn được ăn, nước, chim, cây cối đều diễn nói pháp màu, không khổ mà chỉ có sướng. Đây là nơi đến sung sướng nhất, quý vị phải nên luôn tâm niệm hướng về, niệm niệm không quên.

Người bán cá có thể tin Phật không?

Tin được, có điều tin Phật rồi phải đổi nghề, nếu không sau này vẫn phải chịu quả báo ác. Nếu lỡ không thể đổi nghề được, trong lòng có Phật, tuy tạo ác vẫn biết hổ thẹn, thì việc tạo ác đó không đến nỗi quá sâu, quá nhiều, cho nên tin Phật vẫn cứ tốt hơn không tin Phật.

Quý vị có biết khi đang mơ mắt cũng là đang mơ không?

Tuy quý vị không biết lúc mở mắt cũng là đang mơ, nhưng phải tin lời Phật–Vạn pháp đều là không, đời người như giấc mộng. Trong giấc mơ thì còn có danh lợi gì đáng để tranh giành? Còn có cái gì mà không buông bỏ được?

Quý vị có biết tiền thân của năm vị viện trưởng Đài Loan không?

Người xưa thường nói: “Trong núi cao không có tăng tu hành, cũng như trong triều đình không có tể tướng”. Người xuất gia xa rời dục vọng không bị mê hoặc; năm người viện trưởng bây giờ nếu mà kiếp trước không phải là tăng ni, thì làm sao có trí tuệ lớn như vậy, không bị ngũ dục mê hoặc mà trị quốc?

Quý vị dự định mang theo cái gì để đi gặp Diêm Vương vậy?

“Cái gì cũng không mang theo được, chỉ có nghiệp là theo sát mình”, chỉ có thiện nghiệp và ác nghiệp cả đời gây tạo mới có thể đi theo quý vị thôi! Quý vị ở trên thế

gian rất nhiều thành tựu, sau này ông Diêm Vương kêu mình dọn nhà, “dọn” ở đây là dọn đến “nhà” ở cõi âm, mấy cái thành tựu của quý vị có thể mang theo không? Bởi vậy, chúng ta phải đem theo thiện nghiệp mới được, phải nhanh chóng làm việc thiện thôi!

Tại sao phải mang một chút bệnh mới tốt?

Có bệnh mới biết sự đau khổ của sanh tử, mới biết một lòng cầu giải thoát. Người xưa thường nói: “Nghĩ đến thân đừng cầu không có bệnh, thân không bệnh thì tham dục dễ sanh”, sức khỏe tốt ngược lại thường dễ phạm giới; anh xem những kẻ cướp của, giết người, làm chuyện xấu đều là những kẻ có sức khỏe tốt đó!

Quý vị có cho rằng tu hành ở nhà dễ dàng không?

Ở nhà tu hành sẽ có nhiều chuyện đời vướng víu trở ngại, muốn tu hành được giải thoát rất là khó! Bởi vì phải không có gì chướng ngại, đạo nghiệp mới dễ thành tựu. Bằng không thì tại sao Phật Đà lúc đầu sao không tu hành tại hoàng cung mà phải đi tới núi tuyết xuất gia tu hành? Điều này cho thấy xuất gia dễ tu hơn, ít chướng ngại hơn rất nhiều.

Quý vị có biết tính nghiêm trọng của việc lãng phí thời gian không?

“Một khắc trôi qua bằng một đoạn sinh mạng”, chúng ta nắm giữ thời gian mà tinh tấn chăm chỉ tu hành còn không kịp rồi, làm

sao có thời gian đi làm những chuyện không cần thiết và vô nghĩa? Như vậy, anh chẳng khác nào đem tuổi thọ của mình đi đùa giỡn, lãng phí sinh mạng của chính mình thì quá đáng tiếc rồi! Đời người qua nhanh như ánh điện xẹt trên viên đá lửa, bữa nay tuy còn nhưng ngày mai khó chắc, người có lòng hãy gắng tinh tấn lên!

Tại sao có người điếc, người câm?

Nhân của người câm: do ác khẩu! Nói lời tốt thì không có phần, khi nói đến lời xấu thì miệng tuôn ra như nước sông không ngớt. Nhân của người điếc: do lời tốt nghe không lọt lỗ tai, nghe đến lời xấu thì phụng mệnh như nghe thánh chỉ, thường hay dèm pha nói xấu hại người.

Thế nào mới đích thực là cao hơn người khác?

Anh thành Phật rồi—ra khỏi chín cõi rồi, chính là đích thực ở chỗ cao hơn người khác. Phật Đà chẳng phải đã từng nói: “Trên trời, dưới trời chỉ có Ta là cao nhất” đó sao? Anh cũng có “Ta” đấy!

Nghe Phật pháp không hiểu có phải là nghe vô ích rồi không?

Sức công đức của Phật pháp không thể nghĩ bàn! Nghe được Pháp rồi, chỉ cần một lần nghe qua căn tai thì vĩnh viễn trở thành giống Phật. Chỉ cần nghe với lòng thành kính, dù cho nghe không hiểu cũng đều có thể tiêu nghiệp chướng tăng phước huệ, giống như bé con bú sữa mẹ, tuy rằng

không biết dinh dưỡng gì, nhưng cứ ngoan ngoãn bú thì tự nhiên sẽ lớn mập trắng lên. Và lại, nghe được chánh tri chánh kiến của Phật pháp, thì từ từ sẽ diệt bớt tà tri tà kiến, tuyệt đối không uổng thời gian nghe đâu.

Quý vị có thật là bận tới mức không có thời gian tu hành không?

Quý vị nói là không có thời gian tu hành, nhưng lúc sinh bệnh thì sao lại có thời gian để chữa trị và điều dưỡng chứ? Tu hành là để chữa trị ba bệnh lớn tham-sân-si của chính mình, sao mà lại không có thời gian tu hành vậy? Tất cả là quý vị đã tự hại chính mình mà không biết! Phải tu cho nhiều mới có thể trị hết bệnh được chứ!

Thế nào mới là có bản lĩnh?

Cứ tu hành cho tới lúc công phu được tương ứng, lúc chết thân không có bệnh khổ, lòng không điên đảo, sanh tử tự tại mới là có bản lĩnh thật sự. “Diêm Vương kêu anh canh ba chết, thì ai mà dám giữ anh tới canh năm?”, điều này không thể thoát khỏi được, anh còn có bản lĩnh gì đây?

Tại sao nhà Phật cấm ăn hành, tỏi?

Tại vì hành, tỏi là hai trong năm thứ gia vị (hành, hẹ, tỏi, kiệu, hưng cừ) ăn sống thì dễ sanh lòng sân hận, ăn chín thì sinh lý dễ động lòng dâm dục; vả lại, ăn rồi miệng sẽ hôi thối, khiến cho chánh thần rời khỏi mình, tà thần, ác quỷ thích nhất mùi hôi đó và sẽ tới liếm miệng người ăn!

Đức Quan Thế Âm Bồ Tát rốt cuộc là thân nam hay thân nữ vậy?

Thật ra tướng của Ngài tùy theo mỗi loại mà ứng hóa, không cố định. Nói Quan Thế Âm Bồ Tát có ba mươi hai ứng thân nghĩa là: với kẻ nên dùng thân nam mà độ được thì ngài hóa hiện thân nam để độ họ; với kẻ nên dùng thân nữ mà độ được thì Ngài hóa hiện thân nữ để độ họ.

Ai là người thật sự tốt với quý vị?

Người khiến cho quý vị tăng trưởng đạo bồ đề mới là tốt với quý vị thật sự; nếu có kẻ đối xử tốt mà khiến quý vị nặng thêm tình cảm, thì đó là kẻ kéo quý vị đi vào sáu đường luân hồi rồi, với loại người này phải nên kính nhi viễn chi!

Có phải quý vị thích qua tết lại được thêm một tuổi không?

Thọ mạng của con người có hạn, cho nên qua tết lại tăng thêm một tuổi, thực tế chính là giảm đi một tuổi thọ rồi, cũng tức là thời gian quý vị đi gặp Diêm Vương đã tới gần hơn, có cái gì mà đáng vui? Chỉ có đạo mới là đáng vui thôi.

Giá trị ti vi là bao nhiêu?

Những chương trình ti vi đa số là nhún nhún nhảy nhảy, đánh đấm la hét loạn xạ, yêu đương lãng nhãng, người học đạo không nên coi; những cái đó đều là ngũ dục, xem vào sẽ trở ngại đạo tâm, uổng phí thời gian của sinh mạng, đáng tiếc lắm thay! Còn đối với kẻ thế gian thì ở đây chẳng bàn.

Cái gì là thật sự không thể trả giá?

“Nhân-Quả” đích thực là thứ không có hai giá—tu thiện chắc chắn sẽ có quả báo vui, tạo ác nhất định sẽ phải nhận đau khổ, không có chỗ nào thừa thãi để mà đòi co trả giá đâu.

Tại sao người xuất gia phải chịu tiếp nhận sự cúng dường của thí chủ mười phương? Vì chúng sanh ở thế gian cần phải tu phước, tu huệ; người xuất gia gọi là “Tăng phước điền”, mảnh ruộng này chính là để người ta gieo giống, cho người đời cầu phước. Cho nên người xuất gia phải chịu tiếp nhận cho thí chủ cúng dường thì bản thân mình và người khác đều có phước báo.

**Hãy đoán thử xem! Mong một tết lão Hòa
Thượng chúc mừng mọi người điều gì?**

Hôm nay là mong một tết, là ngày lành
cát tường nhất trong năm,

Chúc mừng quý vị có sức khỏe tốt–thân
không đau bệnh;

Chúc mừng quý vị có tâm tốt–tâm không
có ý tham;

Chúc mừng quý vị có miệng tốt–miệng
nói lời lành, không nói chuyện thị phi của thế
gian.

**Giới thiệu cho quý vị một danh y không
bệnh nào là không thể chữa được!**

Đức Phật chính là ông vua thầy thuốc
cao nhất–chỉ có Phật Đà mới có thể chữa
khỏi tất cả thân bệnh và tâm bệnh của quý

vị. Bác sĩ của thế gian này có giỏi cách mấy cũng chỉ chữa được thân bệnh thôi, chẳng có cách nào trừ bỏ được những phiền não trong lòng bạn; bởi vì bác sĩ của phàm trần không biết cách chữa trị tâm bệnh, nên chính bản thân ông ta cũng có đủ thứ phiền não, vậy làm thế nào để chữa tâm bệnh cho người? Tâm bệnh phải nên dùng đến thuốc tâm, chữa bệnh nào thì phải dùng thuốc nấy.

Quý vị có biết là mình có một báu vật bất sanh bất tử không?

Linh tánh (Phật tánh) của quý vị đã có từ lâu nay, mà còn không bao giờ mất. Đây là của báu trong nhà của quý vị, mãi mãi sẽ không bị người ta trộm cướp!

Gần đến cuối năm, phải kết toán sổ sách gì?

Đến ngày ba mươi tháng chạp, mỗi người phải gắng suy nghĩ: năm nay phẩm chất và đạo nghiệp của mình có tăng trưởng không? Vô minh, nghiệp chướng đã tiêu trừ được bao nhiêu? Phải khiến cho đạo nghiệp bỏ đề tăng trưởng tới mức viên mãn, nghiệp chướng phiền não phải tiêu trừ cho sạch.

Tại sao có năng lực mà không được trọng dụng?

Con người không thể có vạn năng, nhưng cũng không phải không có năng lực gì, dù cho quý vị là rác rưởi cũng làm phân bón được; ông trời không tuyệt đường của bất cứ ai, tất cả đều có ích! Chỉ cần chịu

phục vụ cho người khác thì tài năng của bạn liền có giá trị, bạn có nhiều loại trí tuệ và tài năng thì phải phát tâm cống hiến cho nhiều. Thê thảm nhất là ích kỷ, lợi mình thì dù có tài ba đến đâu cũng không ai thèm dùng tới.

Làm sao làm được “Đại trí như ngu”?

Có người ta phỉ báng bạn, chửi mắng bạn, thậm chí đánh đập bạn, bạn đều có thể không giải thích biện hộ, không chửi bới và đánh nhau với người, đây mới đích thị là “Đại trí như ngu”; kiểu đại trí này sẽ có phước báo, công đức vô lượng. Đừng nên tranh chấp những thứ không đáng tranh, hay biện luận đúng sai với kẻ ngu xuẩn, nếu không thì bản thân mình cũng ngu xuẩn.

Quý vị có biết con mắt của Phật Đà còn sáng hơn kính hiển vi không?

Có câu rằng: “Phật nhìn một chậu nước thấy tám vạn bốn nghìn con vi trùng”, do vậy mới biết hơn ba ngàn năm trước, mắt Phật đã là cái kính hiển vi hiện đại nhất, kính hiển vi ngày nay ngược lại lạc hậu hơn cái của hơn ba ngàn năm trước đây!

Làm sao ứng dụng trí tuệ bát nhã?

Có trí tuệ bát nhã có nghĩa là: khi sáu căn của chúng ta gặp phải sáu trần—mắt thấy sắc, tai nghe tiếng, mũi ngửi mùi hương, lưỡi nếm vị, thân tiếp xúc, ý nghĩ các pháp, thì chúng ta rất rõ ràng mọi thứ, tuy rõ ràng nhưng không sanh lòng phân biệt. Giống như gương sáng chiếu soi núi sông vạn vật,

cái gọi là “núi đến thì núi hiện, nước đến thì nước hiện”, tất cả người và vật đều được soi chiếu rất rõ ràng phân minh, không vì sự tới lui của chúng mà sanh ra yêu, ghét, khổ, vui.

Nơi chốn quay về cuối cùng của “Chim cùng rừng” là ở đâu?

“Vợ chồng vốn là chim cùng rừng, nhưng khi đại hạn đến thì đường ai nấy bay”, bay tới đâu vậy? Người không học Phật thì theo nghiệp lực mà bay tới bay lui trong sáu đường, thậm chí bay tới tận địa ngục núi đao, rừng gươm. Thật ra toàn thể nhân loại đều là chim cùng rừng, đừng đợi khi đại hạn đến mới cất cánh bay, nên chuẩn bị sớm đi!

Tại sao có những người công nhân suốt đời đi xây cất nhà cửa mà bản thân mình không có nhà ở?

Đó là vì khi làm việc đã lén cắt giảm vật liệu, làm không đúng tiêu chuẩn, nhà cửa chưa xây xong đã bị dột nước chỗ này chỗ kia; không có lương tâm thì làm sao mà có phước báo? Dù cho chuyện này có làm cho quý vị phát tài, thì cuộc sống cũng không được an vui tự tại. Đây chính là nhân quả! Phải đứng vào hoàn cảnh của người khác, làm việc cho người ta mà lãnh tiền lương tương ứng thì phải cảm ơn lẫn nhau.

Dùng cái gì cúng dường Tam Bảo mà công đức lớn nhất?

Bố thí con cái ngoan trong nhà đến xuất

gia, như vậy công đức cúng dường Tam Bảo này là lớn nhất. Đức Thế Tôn Thích Ca là thầy của trời, người; có thể xuất gia làm con của Thế Tôn thì cao quý biết bao! Làm bậc cha mẹ đều hy vọng con mình tốt! Cao quý mà! Không xuất gia làm sao mà quý được?

Tại sao quý vị đối với thế gian vẫn nhìn không thấu, buông không xuống được?

Tại vì vẫn không hiểu thấu thế gian, vẫn chưa nhìn thấy được bộ mặt thật của thế gian. Quý vị chỉ cần mở quyển Hạ của *Kinh Vô Lượng Thọ* ra đọc thì sẽ thực sự hiểu rõ và buông thế gian xuống, được vậy thì tự tại vô ngần! Người đời đem những cái khổ thế gian nhìn thành cái vui, chẳng trách họ bị điên đảo.

Phật pháp cần gì phải độ người xấu?

Tâm Phật rộng lớn, lợi ích khắp tất cả chúng sanh; nếu độ người xấu không xong thì người tốt cũng khó mà an vui. Vì kẻ xấu chuyên môn gây rắc rối cho người tốt mà! Thật ra người xấu không phải hoàn toàn sinh ra là xấu, bản tính của họ vẫn là tốt, chỉ vì điên đảo mất rồi, không biết tu thiện, sai quấy tạo ác nghiệp. Bởi vậy phải hồi hướng cho họ chuyển vô minh mở mang trí tuệ, không những không hại người nữa mà còn làm lợi ích cho người.

Cái gì gọi là công ty bảo hiểm an toàn nhất?

Công ty bảo hiểm trên thế gian thì bảo hiểm gì được? Chỉ có học Phật, không tạo

ngiệp ác, không có nhân ác thì sẽ không có chuyện xui xẻo chiêu cảm quả báo ác; tạo nghiệp thiện thì có Phước, Lộc, Thọ. Bởi vậy, học Phật làm người tốt mới thật sự là công ty bảo hiểm lớn.

Tại sao không cung kính kinh điển là có tội?

Những gì nói trong kinh điển toàn là chân lý, lại có thánh hiệu của Phật, nên chỗ nào có kinh điển tức là chỗ thân xá lợi của Như Lai, là pháp bảo, cũng là Phật bảo, phải đem lòng cung kính. Nếu không thì tụng kinh chẳng những không có công đức mà ngược lại còn có tội—tội khinh thường; nếu thành kính sẽ có lợi ích.

Tu hành tại sao có ma chướng?

Ma vương thích người ta làm ác để quan hệ tốt với hắn, làm con cháu ma quỷ của hắn; nếu quý vị siêng năng tu hành để rời khỏi hắn, thì hắn đương nhiên sẽ gây phiền phức cho quý vị, bởi vậy mới có ma chướng! Nhưng nếu tu hành, quý vị nhất định sẽ hàng phục được hắn!

Quý vị tin tụng kinh có thể khai ngộ không?

Lúc tụng kinh đừng nên khởi tâm phân biệt mong cầu tìm hiểu ý nghĩa kinh văn, chỉ cần tụng với lòng “bất tư nghị” (lòng thành kính nhất) mà cứ tụng đọc tới, lâu ngày công phu thành thực tự nhiên có thể khai ngộ được; một khi đã ngộ thì liền mở ra trí tuệ

của Phật, có thể lợi ích rộng lớn cho tất cả chúng sanh.

Quý vị quen biết Diêm Vương phải không?

Trước khi nghe được Phật pháp, quý vị ở trong cõi thế gian này hay bị “say sinh mộng tử”; bây giờ đã nghe được Phật pháp rồi mà vẫn xem pháp thế gian là số một, Phật pháp đặt ở số hai, ba, bốn, thậm chí đến sau một trăm, như vậy phải chăng quý vị có quen biết với Diêm Vương ư? Đạo nghiệp nếu không lo thành tựu trước thì quý vị không có cách đối phó với lão Diêm Vương già kia, chẳng lẽ không sợ đọa ba đường ác chịu khổ sao? To gan như vậy à? Muốn giải thoát thì phải cố gắng tinh tấn, không được lười biếng!

Có người tự khoe là biết kiếp trước của quý vị, làm sao phân biệt được thật hay giả?

Quý vị hãy hỏi anh ta: “Nếu anh đã có Túc Mạng Thông biết kiếp trước tôi là gì; mà có Túc Mạng Thông rồi thì tuyệt đối phải có Tha Tâm Thông, nhất định phải biết bây giờ trong lòng tôi đang suy nghĩ gì. Tâm tôi ở đâu? Xin hãy chỉ ra!” Nếu không chỉ ra được thì là đang lừa gạt người khác!

Không có tiền làm sao tu đại phước báo?

Giả sử hoàn cảnh kinh tế của anh không cho phép mà thấy người ta bố thí, nếu anh có thể tùy hỷ khen ngợi, vậy thì người ta bố thí có công đức, anh cũng có công đức đồng đều. Nếu thiện căn phước đức của anh sâu

dày hơn một chút thì sẽ nghĩ bụng: “Việc này tốt như vậy! Tôi không có tiền, vậy thì để tôi đi khuyên rủ bạn bè, người thân cùng nhau làm!”. Chỉ cần anh tích cực đi làm thì đã có thể tu được đại phước báo.

Anh có biết thùng bảo hiểm an toàn nhất ở đâu không?

Thùng công đức của ba ngôi báu Phật-Pháp-Tăng chính là công ty bảo hiểm an toàn nhất, đồng tiền mà anh cực khổ kiếm được gửi ở ngân hàng không chắc được giữ vẹn mãi, nên để nó ở thùng công đức của đạo tràng tăng chúng, kho báu công đức này đời đời kiếp kiếp đều là thuộc về anh.

Làm sao giải oán, gỡ kết với oan gia?

Nên biết là từ bao nhiêu kiếp đến nay, người ta đã chịu bao nhiêu khổ sở vì quý vị rồi, cho nên kết thành oan gia với quý vị. Bởi vậy, công đức tu hành của quý vị đều phải hồi hướng cho họ, những công đức này có phần liên quan đến họ thì sẽ có thể giải oán, gỡ kết được. Có oán mà không giải, quý vị tu hành thì họ sẽ đến quấy phá, chẳng phải sẽ khiến con đường phía trước của quý vị luôn có trở ngại ư? Đây chính là hàm lửa, hồ nước đó! Tính mạng của quý vị sẽ luôn luôn gặp nguy hiểm. Tu đạo mà muốn thuận lợi, điểm cốt yếu nhất là giải oán, gỡ kết, không thể có thù địch oan gia.

Khi thấy người ta làm việc không tốt thì làm cách nào để nhìn lại bản thân mình?

Phải thông cảm cho cái khó khăn khi làm việc của người, khó tránh khỏi có những chỗ không được chu toàn; những gì không nghĩ tới hẳn nhiên là không làm được, có khi nghĩ tới nữa cũng chưa chắc làm được, nhân duyên mà không đầy đủ thì cũng phải chịu. Phải nghĩ rằng: “Thật ra chính bản thân mình làm cũng chưa chắc có thể làm tốt.” Phải xét lại mình như vậy mới có thể vun bồi đức hạnh.

Làm sao nhờ một câu nói mà tránh khỏi phiền não thị phi?

Anh có phiền não thì liền niệm một câu “A Di Đà Phật”, người ta mắng chửi anh, anh cũng chỉ một câu “A Di Đà Phật”, người ta đánh anh, anh vẫn một câu “A Di Đà Phật”. Như vậy thì có thể tránh khỏi biết bao phiền não thị phi.

Bố thí công đức cho người ta thì mình có bị giảm bớt đi không?

Dùng công đức niệm Phật, trì giới, tu phước hồi hướng cho người ta là bố thí pháp công đức. Công đức chẳng những không bị giảm bớt mà còn nhiều thêm! Không bố thí thì giống như hạt giống đem chứa trong nhà kho sẽ không lớn được; Nếu

có thể bố thí thì giống câu: “Gieo một hạt giống mùa xuân, mùa thu thu hoạch vạn tạ”, càng bố thí thì càng có phước!

Quý vị nghĩ là đến già mới học Phật sao?

Nhiều người cứ nghĩ rằng: “Bây giờ tôi còn nhiều chuyện thế gian phải làm, đợi tôi già rồi hãy học Phật”. Sợ nhất là chưa già đã tới báo danh ở chỗ của Diêm Vương đó. Cứ coi như nếu không đi báo danh ở chỗ của Diêm Vương thì già có cái khổ của người già, còn có tinh thần đâu mà học Phật chứ? Phải nhân lúc còn trẻ, tinh thần còn tốt, còn sức khỏe mà mau mau tu hành mới có thể mở mang trí tuệ lớn, tu phúc báo lớn.

Cái gì khởi tốn tiền mà dùng hoài không hết?

Cúng dường tiền bạc thì luôn có hạn, bố thí vô úy thì không phải ai cũng làm được; niệm thánh hiệu Phật Bồ tát hồi hướng cho người ta gọi là loại bố thí pháp trong việc bố thí; lấy mãi không cạn, dùng hoài không hết. Loại bố thí nhu hòa này vui biết bao mà sao không làm? Phạm những người có duyên đọc được quyển sách này, tôi đều chúc phúc cho các bạn niệm Phật bố thí, được phước xuất thế gian!

Nghiên cứu Phật pháp gặp chỗ khó hiểu thì phải làm sao?

Phật pháp là tâm pháp, là vật quý của bản thân mình, nên phải hiểu biết hết tất cả

mọi thứ. Khi nghiên cứu Phật pháp mà gặp chỗ khó hiểu là do trí tuệ đã bị phàm tình chướng ngại, che mờ; chỉ cần gắng công niệm Phật, lễ lạy Quan Thế Âm Bồ Tát, dùng dứt phàm tình vọng tưởng, tâm được an định thì liền có ánh sáng trí tuệ, tiếp tục nghiên cứu thì dễ hiểu hơn rồi.

Quý vị có biết Phật pháp rất tích cực không?

Phật pháp đối với pháp cầu xuất thế gian—diệt khổ sanh tử, cho chúng sanh vui sướng, trọn thành Phật đạo là tích cực triệt để! Đối với việc cầu ngũ dục thế gian—tài, sắc, danh, thực, thụ thì xem là tiêu cực triệt để! Từ đó có thể nhìn thấu buông bỏ, rất tự tại!

Những người trẻ tuổi! Quý vị có biết là mình đã già rồi không?

Nếu thọ mạng của bạn chỉ có hai mươi tuổi, thì bây giờ tuy bạn là thanh niên, nhưng kỳ thực là đã già rồi.

Quý vị có nghĩ rằng câu “Chúc quý vị đồng sanh Tây Phương” là đang trù ẻo người ta chết không?

Người bình thường khi nghe đến câu nói này tưởng là trù ẻo họ chết, thật ra sanh Tây Phương là trở về nhà cũ của mình; hào quang, thọ mạng, trí tuệ của Phật A Di Đà là vô lượng, Ngài là đấng cha lành đại từ bi của chúng ta. Hơn nữa, được sanh đến Tây Phương thì sẽ có vô lượng quang và vô lượng thọ giống như Phật A Di Đà. Bởi vậy

câu “Chúc bạn cùng sanh Tây Phương” có thể nói là câu nói tốt lành nhất.

Anh có biết chửi người ta chính là chửi mình không?

Người ta chửi mình, mình cũng chửi người ta, đó là ác khẩu. Chỉ cần anh chấp tay nói với họ một câu “A Di Đà Phật” thì đây là tu thiện khẩu, tự nhiên hóa giải mọi chuyện thị phi, an vui biết bao! Nếu anh chửi lại thì đối phương chắc chắn sẽ tiếp tục chửi bới, chẳng những mắng chửi cha mẹ mình, mà còn chửi luôn tám đời ông bà mình. Anh thấy không! Chửi người ta chẳng khác nào chửi mình vậy!

KỆ HỒI HƯỚNG

Nguyện đem công đức này,
Tiêu trừ nghiệp xưa nay,
Tăng trưởng các phước huệ,
Viên thành thiện căn lớn.
Tham-sân-si ác độc,
Tất cả nạn đao binh,
Nạn bệnh dịch mất mùa,
Tất cả đều diệt hết.
Những người nào trung, hiếu,
Biết lễ, khiêm, liêm, sĩ,
Biên chép và chỉnh sửa,
Đọc tụng cùng thọ trì,
Ai bỏ tiền, pháp, sức,
Người chuyển nhượng, lưu thông,
Hiện đời quyền thuộc vui,
Tiên vong được siêu thăng.
Mưa gió thường hòa thuận,
Nước, dân đều khỏe mạnh,
Pháp giới mọi chúng sanh,
Nguyện cùng về Cực Lạc.

Chùa Linh Nham Sơn Đài Loan kính viết

**DẶN DỒ KHAI THỊ VÀ GIẢI ĐÁP THẮC
MẮC CHO CHÚNG SANH CỦA
LÃO HÒA THƯỢNG THƯỢNG DIỆU HẠ LIÊN**

**Hỏi đáp khai thị của
Lão Hòa thượng thượng Diệu hạ Liên
(TẬP 1)**

Nơi in tặng: Chùa Linh Nham Sơn Đài Loan

Số bưu điện: 22548447

Tên tổ chức: Tài Đoàn Pháp Nhân Linh Nham Sơn Phật Giáo
Cơ Kim Hội (Tổ chức Cơ Kim Hội Phật giáo chùa Linh Nham)

Ngân hàng: Chi nhánh Tây Đôn, ngân hàng Hợp Tác Kim
Khố, Đài Trung

Mã tài khoản ngân hàng: 0220-188-281818

Tên tổ chức: Tài Đoàn Pháp Nhân Linh Nham Sơn Phật Giáo
Cơ Kim Hội (Tổ chức Cơ Kim Hội Phật giáo chùa Linh Nham)

Nếu tự mình không muốn

Hãy chuyển cho người khác

Kính xin thường tuyên truyền

Lợi ích khắp chúng sanh .

MỘT SỐ ĐỊA ĐIỂM LIÊN LẠC:

Chùa Linh Nham Sơn Đài Loan

Số 105/1 đường Trung Chính, thị trấn Phổ Lý, huyện Nam Đầu, tỉnh Đài Loan

Điện thoại: +886-(049)2926336-9 Fax: +886-(049)2925030

Niệm Phật đường chùa Linh Nham Sơn tại Đài Trung

Số 293 đường Văn Tâm Lục Lộ, thành phố Đài Trung

Điện thoại: +886-(04)24721234 Fax: +886-(04)24727216

Chùa Linh Nham Sơn tại Canada

(Lingyen Mountain Temple-Canada)

10060 No.5 Road, Richmond, BC, V7A 4E5, Canada

Tel: (604)2710009 Fax: (604)2713890

Chùa Linh Nham Sơn tại California, Mỹ

(Lingyen Mountain Temple-California)

13938 Decliff Drive, Etiwanda, CA, 91739, U.S.A

Tel: (909)4630189 Fax: (909)896138

Chùa Linh Nham Sơn tại Úc

(Lingyen Mountain Temple-Australia)

21 Vivian Crescent, Berala, Sydney, NSW, 2141, Australia

Tel: (02)80308683 Fax: (02)80302930

PHÁP NGỮ GIẢI ĐÁP THẮC MẮC VÀ DẶN DÒ KHAI THỊ CHO CHÚNG SANH (TẬP 1)

Tác giả : THÍCH DIỆU LIÊN

Chủ biên : Tổ Phiên Dịch chùa Linh Nham Sơn

Nơi xuất bản : Chùa Linh Nham Sơn, Đài Loan

Địa chỉ : Số 105/1 đường Trung Chính, thị trấn Phố
Lý, huyện Nam Đầu, tỉnh Đài Loan

Điện thoại : 886-49-2926336~9

Fax : 886-49-2925030

Tháng xuất bản : tháng 5 năm 2014 xuất bản

ISBN 978-986-567-911-8 (PDF)

Nền tảng sách điện tử : Google Play Sách

<https://play.google.com/store/books>

Địa chỉ email : ilotus.air@gmail.com

Thông tin phát mở sách điện tử :

Hệ thống bài tập : Win \ Mac \ Andriod \ iOS

Cách thức tập tin : PDF

Nội dung tập tin : 2D

Phần mềm phát dẫn : PDF Reader

Công cụ sử dụng truyền tải : Computer \ Smart Phone
\ Tablet PC

書名：解惑叮嚀語第一集（越南文版）

作者：釋妙蓮

主編：靈巖山寺翻譯組

出版處：臺灣靈巖山寺

地址：臺灣南投縣埔里鎮中正路105-1號

電話：886-49-2926336-9

傳真：886-49-2925030

出版月：2014年5月初版

ISBN 978-986-567-911-8 (PDF)

電子書平台：Google Play 圖書

<https://play.google.com/store/books>

電子郵件：ilotus.air@gmail.com

電子書播放資訊：

作業系統：Win、Mac、Andriod、iOS

檔案格式：PDF

檔案內容：2D

播放軟體：PDF Reader

使用載具：電腦、智慧型手機、平板電腦

Muốn thực sự báo đền trọn vẹn ơn
của tất cả người thế gian,
Một câu Phật hiệu hồi hương cho mọi
người cùng sanh Tây Phương.

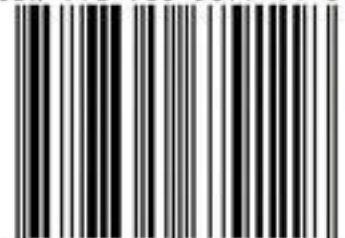

Hoa sen ao tám đức
Đều do niệm Phật nở

Tùng thư Linh Nham • Bản quyền công khai
Miệng thiện một lúc • Sách thiện ngàn đời
Xin kết pháp duyên • Giúp in lưu thông
Con cháu phúc huệ • Gia đạo mãi hưng

ISBN 978-986-5679-11-8

9 789865 679118 >